

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra psychologie

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studenti a jejich mimoškolní aktivity – organizace letních dětských táborů
Students and their extracurricular activities – organization of summer kids
camps

Kristýna Forejtková

Studijní program: Specializace v pedagogice
Studijní obor: Pedagogika se zaměřením na vzdělávání
Vedoucí práce: PhDr. Radka High, Ph.D.

Rok odevzdání 2022

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Studenti a jejich mimoškolní aktivity – organizace letních dětských táborů potvrzují, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzují, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 18.4.2022

Podpis

PODĚKOVÁNÍ

Velice ráda bych tímto poděkovala mé vedoucí práce PhDr. Radce High, Ph.D. za velmi vstřícné vedení, za trpělivost a pochopení, a hlavně za přístup a cenné rady. Dále bych ráda poděkovala všem mým respondentům za to, že věnovali mému výzkumu svůj čas a energii. Poděkování bych také ráda věnovala mé rodině, speciálně mému tátovi Petrovi Forejtkovi, MBA., který mě neustále podporoval a stál při mně v průběhu celého procesu realizování práce.

ABSTRAKT

Bakalářská práce *Studenti a jejich mimoškolní aktivity – organizace letních táborů* se soustředí na studenty, respektive vedoucí na letních dětských táborech. Autorka se snaží zjistit co studenty při práci na táborech motivuje, jestli převažuje vnitřní nebo vnější motivace, proč se účastní organizace a pořádání letních dětských táborů, jaký je jejich vztah k dobrovolnictví a letním dětským táborům a zdali jim pomohlo studium střední či vysoké školy k získání dovedností a schopností k vedení táborů. V teoretické části je nastíněna historie letních táborů, základní definice pojmů souvisejících s dětskými letními tábory, motivací a volným časem a uvedení agentury, která byla stěžejní při výběru respondentů. V praktické části je popsána výzkumná problematika, na kterou teoretická část nenašla odpovědi. V první části jsou popsány hlavní výzkumné otázky, poté autorka popisuje výzkumná témata vytvořená na základě problematiky, metodologii výzkumu a jak samotný výzkum probíhal. Také zde uvádí stručnou charakteristiku respondentů. V závěru praktické části je analýza a závěrečná diskuse, která shrnuje dohromady teoretické poznatky a výsledky z analýzy v praktické části. Autorka také uvádí, které poznatky jsou společně v souladu a které se naopak liší a popřípadě v čem. Dále také rozvíjí, která další témata by se dala v práci zkoumat a jaké další pohledy na problematiku se mohou zkoumat.

KLÍČOVÁ SLOVA

letní tábor, volnočasové aktivity, motivace, dobrovolnictví, vedoucí na táboře

ABSTRACT

Bachelor thesis Students and their extracurricular activities – organization of summer kids camps focuses on students or leaders at summer camps for children. The author seeks to find out what motivates students when working at camps, whether internal or external motivation prevails, why they participate in organizing and running summer children's camps, what is their relationship to volunteering and summer children's camps, and whether their studies of high school or university have helped them to acquire skills and abilities for camps. The theoretical part outlines the history of summer camps, basic definitions of terms related to children's summer camps, motivation and leisure time and an introduction of the agency that was central to the selection of respondents. The practical part describes the issues that the thesis did not find answers to in the theoretical part. The practical part describes the research problems to which the theoretical part did not find answers. The first part describes the main research questions, then the author describes the research topics created on the basis of the issue, research methodology and how the research itself took place. It also gives a brief description of the respondents. At the end of the practical part is an analysis and a final discussion, which summarizes the theoretical knowledge and results of the analysis in the practical part. The author further states which findings are in agreement and which, on the contrary, differ, and if so, in what and developments, what other topics could be examined in the work and what other views on the issue may arise.

KEYWORDS

Summer camps, leisure-time activities, motivation, volunteering, leader at the summer camps

Obsah

Úvod	7
TEORETICKÁ ČÁST	8
1 Letní tábory	8
1.1 Historie a vznik letních táborů	8
1.2 Minulá a dnešní podoba letních táborů	9
1.3 Druhy letních dětských táborů	10
2 Definice pojmů	11
2.1 Dobrovolník	11
2.2 Dobrovolnictví	12
2.3 Motivace k dobrovolnictví	13
2.4 Volný čas a volný čas na táborech	14
2.5 Volnočasové aktivity	15
2.6 Pedagogika a výchova volného času	16
2.7 Vedoucí a instruktor tábora	16
2.8 Motivace k organizování letních táborů	17
2.9 Schopnosti získané při studiu pro práci na táborech	18
3 Agentura Tapaza	19
3.1 Historie a vznik	19
3.2 Popis jednotlivých středisek	19
3.3 Náplň táborů	20
PRAKTICKÁ ČÁST	21
4 Výzkumné šetření	21
4.1 Popis výzkumného problému a výzkumné otázky	21
4.2 Metodologie	22

4.3	Organizace výzkumných otázek a oblastí.....	23
4.4	Sběr dat a analýza	24
4.5	Charakteristika respondentů	24
5	Analýza rozhovorů	25
5.1	Zkvalitnění práce na táborech.....	26
5.2	Schopnosti a dovednosti k vedení letních dětských táborů	26
5.3	Práce na táborech a její přínos pro vedoucí	27
5.4	Motivace k organizaci a účasti na letních dětských táborech.....	29
5.5	Využití volného času dospělých	30
5.6	Letní dětské tábory a jejich hlavní smysl.....	31
5.7	Vztah vedoucích k letním dětským táborům	33
5.8	Vztah vedoucích k dobrovolnickým činnostem.....	33
6	Diskuse	34
	Závěr.....	39
	Seznam použitých literárních zdrojů	40
	Seznam použitých online zdrojů.....	42
	Seznam příloh.....	43
1)	Polostrukturovaný rozhovor 1 – Nela.....	43
2)	Polostrukturovaný rozhovor 2 – Leona	44
3)	Polostrukturovaný rozhovor 3 – Jonáš.....	47
4)	Polostrukturovaný rozhovor 4 – Nina.....	51
5)	Polostrukturovaný rozhovor 5 – Klára.....	53

Úvod

Tábory jsou prostorem, kde děti tráví smysluplně svůj volný čas hlavně o letních prázdninách. Je to velmi specifická náplň prázdninového času, protože obsahují komplex několika souběžných věcí, které jsou v souladu a navzájem na sebe navazují a propojují se v komplex, kde využívají volný čas nejen děti, ale i dospělí. Mohou být velmi náročné, protože je kladen velký důraz hlavně na profesionalitu ať už z hlediska vzdělání a přípravy vedoucích, tak z hlediska připravenosti programu, tak i z neustálého pohybu a fungování. Diskutuje se o tom, jaký pozitivní přínos mají tábory pro děti, zdali je to smysluplné využití jejich volného času. Děti na táborech tráví čas v přírodě nebo se věnují různým rozvojovým aktivitám a také mají možnost si hrát. Mě ale zajímala druhá strana tohoto tématu a to ta, jakým přínosem jsou tábory pro pracovníky – vedoucí a instruktory, kteří na táborech tráví každé léto a věnují do přípravy a všeho svůj čas a energii. Chtěla jsem zjistit, jaká je jejich motivace k účasti na táborech – jestli převládá vnitřní nebo vnější, jak se postupem času a nabýváním zkušeností mění a jestli pro ně mají tábory smysl. Také mě zajímalo, zdali studium – ať už střední školy nebo univerzity – přineslo studentům nějaké dovednosti a znalosti k tomu, aby jejich práce na táborech byla z jejich strany kvalitnější. Další faktor, který mě ohledně studia zajímal je ten, jestli je potřeba pro práci na táborech studovat pedagogický obor na střední nebo vysoké škole, nebo jestli může uspět i člověk s nepedagogickým oborem. Tábory ovlivňuje i to, jaký mají vedoucí subjektivní vztah k letním dětským táborech a dobrovolnictví, které s tímto tématem úzce souvisí.

TEORETICKÁ ČÁST

1 Letní tábory

V první kapitole teoretické části se bude práce zaměřovat na letní dětské tábory a jejich historii. Půjde o stručný nástin toho, kdy a jak vznikly, jak se postupem času vyvíjely až do dnešní doby a v čem se liší tábory dnešní a minulé. Dále bude práce pojednávat o druzích táborů. Další kapitola teoretické části bude navazovat definicemi jednotlivých pojmů, které souvisí s letními dětskými tábory, volným časem a motivací. V poslední části bude stručný popis agentury, jejích středisek a jejího fungování.

1.1 Historie a vznik letních táborů

Prvotním nástinem a podobou dětských táborů byl skaut, který vznikl v roce 1920 a byl založen Robertem Baden Powellem. Poprvé skautský tábor proběhl v roce 1907 na ostrově Brownsea Island, kam Robert Baden Powell odvedl svůj první skautský tábor konaný pouze pro chlapce. V roce 1913 vznikají první skautské tábory pro chlapce i u nás na českém území a o dva roky později vznikají i pro dívky. České skautské tábory zavádějí světový unikát, což jsou podsadové stany, které se postupně rozšiřují na všechny skautské tábory v celé České republice a potažmo do světa. Definici skautu popsal Vallory ve své knize (Vallory, 2016): *„Skauting je výchovné hnutí mladých lidí pro mladé lidi. Je samosprávné, nezávislé a nepolitické, dobrovolné a otevřené všem bez ohledu na původ, národnost, rasu či vyznání na základě sdíleného smyslu, principů a metody.“*

Smyslem skautingu je vychovávat občany a vytvářet postupně jejich kompetence, dosahovat plného vývoje z hlediska fyzické, intelektuální, sociální a duchovní stránky a vychovávat je nejen jako jednotlivce, ale i jako členy různých místních, národních a mezinárodních společenství. U nás se skauting, který založil A. B. Svojsík jakožto organizaci rozšířil v roce 1911. Organizace měla podobu světového skautingu, ale jmenovala se Junák – Český skaut. Během svého vývoje se v důsledku společenských změn postupně rozpadal a zase spojoval. Cílem Junáka je rozvíjet hlavně sociální, ale i pracovní nebo jiné kompetence a měkké dovednosti u dětí a dospělých. Posilovat jejich duchovní, tělesnou a mravní zdatnost proto, aby mohli pomáhat rodině, přátelům a společnosti. Dále se posiluje vlastenectví a soulad mezi různými národy, což vede členy ke globální a národní

odpovědnosti. Hodnoty, na kterých si český skauting zakládá jsou férovost, samostatnost, sebedůvěra, radost, zážitky a parta na celý život. Tyto hodnoty jsou velmi důležité pro budoucí život dětí a jejich další rozvoj. Děti věnující se skautingu by měly být všestranné a ovládat schopnosti, které mohou poté využít v životě ať už v souvislosti se skautem, nebo školou či zaměstnáním v dalších letech.

1.2 Minulá a dnešní podoba letních táborů

Tábory a jejich program v minulosti byly velmi rozmanité, ale měly jeden společný znak a to ten, že se odehrávaly primárně v přírodě. Děti zde byly členěny do skupin nebo oddílů podle věku a genderu. Program byl pestrý – skládal se z her v lese, nauky o tom, jak přežít v přírodě nebo se děti učily zpěvu a divadlu. Děti se učily nejen tvrdé dovednosti jako např. jak rozdělat oheň nebo jak pracovat s kompasem v lese, ale učily se i tzv. *soft skills*, např. schopnost ocenit sám sebe i druhé, uznat svou chybu, omluvit se a odpouštět jiným, naučit se respektovat ostatní nebo umění se navzájem povzbudit a motivovat (Jirásek, 2019).

V minulosti byly také tábory hodně založeny na hodnotách tehdejší společnosti, a to tak, že se navracely k základním lidským hodnotám a učily děti základním dovednostem toho, jak přežít v přírodě, jak se chovat ve skupině mezi vrstevníky i jak se chovat jakožto jednatel v souladu s vnitřním nastavením. Můžeme to vnímat v díle Jaroslava Foglara Hoši od Bobří řeky. V knize vystupují hoši, kteří nás provází příběhem, jak získat třináct bobříků, které symbolizují základní dovednosti, schopnosti a znalosti, které by měl chlapec umět a ovládat. Minulé tábory také nebyly tolik ovlivněny technologiemi a průmyslovým pokrokem tak, jako tábory dnes. Dříve, kdy nebyla média tolik na vzestupu, byly tábory místem, kde se děti rozvíjí, vyhledávají kontakty a rozvíjí svou osobnost nebo získávají kompetence (Foglar, 1966).

Dnešní podoba táborů se liší od toho, jak tábory v minulosti vypadaly. Jak jsem zmiňovala výše, tábory v minulosti souvisely hlavně se Skautem, Pionýrem a odehrávaly se primárně v přírodě. Nynější tábory mají velmi široké rozhraní, velmi rozšířené zaměření a udávají vysoké nároky na personál. Protože dříve nemuseli vedoucí na táborech umět a znát tolik dovedností a kompetencí. V dnešní době s rozvojem různých druhů táborů jsou ale nároky nejen na tábory, ale i na personál mnohem vyšší. Tím, že existují např. taneční, technické nebo výtvarné tábory, je potřeba, aby vedoucí ovládal jistý druh tance, aby znal

základy kresby a malby, nebo aby uměl pracovat s technickým vybavením a náčiním. Je potřeba nejen znalosti mít, ale umět je předat a naučit děti. Což klade důraz na určitou míru empatie a schopnost pedagogického vedení. A při předávání znalostí dále rozumět jednotlivým věkovým kategoriím dětí a uzpůsobit tomu program. Proto už to není jen o tom, jet na tábor jako vedoucí, ale je to o tom, co ten daný vedoucí umí a co může předat dětem v rámci svého zaměření a svých schopností. Je potřeba mít kompetence a schopnosti k tomu, aby mohli vedoucí vést dané aktivity.

Velmi specifickým odvětvím, které vzniklo v dnešní moderní době jsou příměstské tábory. Příměstské tábory jsou specifické tím, že děti nejezdí mimo své bydliště a nejsou nikde ubytovány přes noc. Příměstské tábory jsou velmi často ve větších i menších městech a fungují na principu toho, že děti ráno přijdou, mají celodenní zajištěný program a večer si je rodiče vyzvedávají. Takto to funguje celý týden. Je to kompromis mezi táborem, kde jsou děti celou dobu pryč a jsou ubytovány a tím, že jsou přes noc doma s rodiči a mají program jen přes den. Příměstské tábory navazují buď na volnočasové aktivity, hlavně kroužky, v zájmových centrech nebo jsou úplně specifické a mají své vlastní programy. Většinou je dané týdenní téma, které se prolíná do všech aktivit a her, které si děti v týdnu vyzkouší. Je to i možnost pro vedoucí v tom, že nemusí na táboře trávit celý týden, ale mohou se střídát po jednotlivých směnách a dnech. To má ale stinnou stránku a to tu, že je potřeba mít perfektní timemanagement a mít připravené lidi.

1.3 Druhy letních dětských táborů

Tábory a jejich druhy mohou být v dnešní době velmi různé. Můžeme je rozlišovat podle ročních období – letní, podzimní a zimní. Letní tábory probíhají po jednotlivých turnusech v období letních prázdnin. Podzimní tábory jsou o podzimních prázdninách, které děti na základních a středních školách mají. Je to většinou na méně dní než klasické letní tábory, protože podzimní prázdniny nejsou celý týden. Zimní tábory probíhají o jarních prázdninách, které probíhají na základních a středních školách. Jejich program je zaměřen primárně na výuku lyžování a jízdě na snowboardu, popřípadě na další zimní aktivity.

Podle druhu účastníků můžeme tábory dělit na tábory pro samotné děti, rozdělené podle věku na tábory pro nejmenší a tábory klasické. Dále mohou být tábory pro rodiče s dětmi, pro děti s psychickým nebo fyzickým postižením, kde je možnost kombinace společně

s dětmi bez postižení nebo pro děti z různého sociokulturního prostředí – např. děti ze sociálně slabších rodin nebo dětských domovů a dalších sociálních zařízení. Dále se tábory mohou dělit podle svého zaměření. Mohou to být skautské tábory, které se zaměřují hlavně na pobyt a soužití s přírodou. Nebo jsou tábory všeobecné, klasické, které nemají jasně dané a konkrétní vymezení náplně programu, ale věnují se kvalitnímu naplnění volného času dětí. Můžeme zde také mluvit o táborech, které naopak mají specifické a konkrétní zaměření toho, čemu se věnují – ať už to jsou vědecké, sportovní, umělecké, jazykové nebo třeba přírodovědecké, technické či chemické tábory (Pávková, 2014).

2 Definice pojmů

2.1 Dobrovolník

Na úvod bych zde chtěla zmínit motto, které se váže k pojmům dobrovolník a dobrovolnictví (Šormová & Klégrová, 2006, s.1): *„Dobrovolník je člověk, který si dostatečně věří v tom, že může sám změnit věci, se kterými není spokojen. Je to člověk, který se odhodlá udělat ten jednoduchý, ale důležitý krok k tomu, aby se sám zapojil do činnosti, která je třeba nedostatečně zajišťována státními institucemi. Někdo, kdo neváhá obětovat část svého volného času pro vyplnění prázdného času druhých (např. dětí či nemocných) anebo zajištění aktivity, kterou by jinak neměl kdo organizovat (např. vysázet pár stromů)“.*

Dobrovolníkem může být tedy kdokoliv, kdo chce a může věnovat svůj čas a energii dobrovolnickým aktivitám. Je zde samozřejmě potřeba určitá zralost a způsobilost, aby mohl být člověk zodpovědným dobrovolníkem. Frič se ve své publikaci ptá, zda je dobrovolnictví naprosto svobodná volba nebo je to činnost konaná z donucení. Svobodná volba je jeden ze základních kamenů dobrovolnictví, přes to se někteří mohou cítit nuceni k tomuto činu. Jsou to např. zaměstnanci ve firmě za účelem vzdělání a kariérního posunu, pomáhající rodiče ve škole nebo třeba bývalý deviant, který výměnou za vězení vykonává dobrovolnou činnost (Frič & kol., 2010).

Význam dobrovolnictví pro dobrovolníka je hlavně v tom, že se realizuje, uplatňuje své schopnosti, posiluje své sebevědomí a rozvíjí své silné či slabé stránky. Přichází do nového prostředí, mezi nové lidi a získává zkušenosti, kontakty, sociální vazby a učí se dovednostem tak, aby dokázal pomáhat ostatním. Pro dobrovolníka, který je nezaměstnaný a

dobrovolnictví je pro něj první zkušenost s činností, která se podobá práci, ale bez nároku na honorář, je toto určitá vize, jakým směrem se může vydat při výběru budoucího povolání. Nebo může zjistit, jak zhruba vypadá pracovní doba a jaká může být pracovní náplň. Je to také smysluplné vyplnění volného času, protože dobrovolník si činnost volí svobodně a bez nucení a svobodná volba je také jedním ze znaků volnočasových aktivit (Šormová & Klégrová, 2006).

2.2 Dobrovolnictví

Dobrovolnictví je, jak uvádí autorky Šormová & Klégrová (2006), definované jako činnost, která je neplacená, vědomá a svobodně zvolená. Mnohdy se dobrovolnictví spojuje jen se sociální sférou, ale dobrovolnictví může probíhat i v kulturní, ekologické, pedagogické nebo spolkové rovině. Existuje mnoho pohledů na dobrovolnictví, ale všechny pohledy mají 3 společné aspekty, které dobrovolnictví obnáší. Aspekty jsou takové, že dobrovolnictví je nepovinné, bez nároku na finanční odměnu a pomáhá druhým v jakémkoliv ohledu. Dobrovolnictví je také oblast, která se zabývá volným časem a podílí se na výchově ve volném čase. Ovlivňuje volný čas nejen dětí, ale i jiných skupin lidí – např. sociálně znevýhodněných. Studenti tráví čas s rodinami, které jsou sociálně slabší nebo velmi početné, s rodinami přistěhovalců nebo v rodinách, kde rodiče nemají na své děti čas. Podněcují zájmy dětí, tráví s nimi a ovlivňují jejich volný čas a mohou pomáhat i s přípravou na vyučování a domácími úkoly. Bývají to většinou studenti středních nebo vysokých škol, protože jsou dětem věkově blíže a děti je mohou brát jako kamaráda a může se jim s nimi mnohem lépe pracovat (Pávková, 2014).

Dobrovolnictvím je i Skaut a skautské tábory, kde vedoucí, kteří tábor pořádají dělají svou práci bez nároku na finanční odměnu. *„Skautské tábory jsou nekomerční a stojí na dobrovolnické práci, díky čemuž jsou dostupné i pro děti ze složitějších sociálních prostředí. V čele táborů stojí skautští vedoucí, převážně mladí lidé, kteří musí projít přípravou a dokázat, že mají kompetence potřebné pro vedení týmu a práci s dětmi. Podle výzkumu agentury Ipsos (2019) přitom 42 % Čechů vůbec neví, že svou činnost vykonávají bez nároku na finanční odměnu”*. (Junák – český skaut, z. s, online).

Dovednosti, které se podle Junáka – českého skauta (Junák – český skaut, z.s, 2022, online) skauti naučí je např. timemanagement a týmová spolupráce, kdy si vedoucí rozdělují úkoly, kdo, co a kdy bude dělat, rozvíjí týmového ducha a spolupráci. Dalšími dovednostmi je schopnost kooperace a spolupráce, protože se musí navézt všechen materiál, jídlo a pití. Naučí se také pečovat o bezpečnost a zdraví nejen sebe, ale i druhých lidí, hlavně dětí.

2.3 Motivace k dobrovolnictví

Motivaci k dobrovolnictví si můžeme vyložit podle dvou přístupů – psychologického a sociologického, jak píše Frič & kolektiv (2010). Psychologický přístup klade důraz na altruismus a osobní vlastnosti dobrovolníka. Jeho motivací může být pocit solidarity a empatie s lidmi v nouzi, s handicapem nebo lidmi, kteří prochází těžkým životním obdobím. Nezískávají za svou dobrovolnost finanční ani žádnou hmotnou odměnu. Získávají kvalifikaci v různých oborech, respekt, mohou navázat vztahy s lidmi, a hlavně získají dobrý pocit z odvedené práce. Sociologický přístup bere v potaz sobecké motivy, kdy člověk chce dosáhnout společenské odměny či ideálu dobrého člověka. Klade si otázku, proč vlastně lidé tíhnou k dobrovolnictví, proč vstupují a proč zůstávají? Svět dobrovolnictví má vlastní pravidla a vlastní způsoby chování, a to může být pro jednotlivce motivací, proč se k tomuto světu chtějí přidat. Roli hraje i určitá touha po socializaci a navazování vztahů. Dobrovolníci chtějí dostat určité občanské ctnosti a dobročinnosti.

Smith & kol. (2010) uvádí, že jednou z hlavních motivací pro mladé lidi k dobrovolnickým aktivitám je to, že získají pracovní zkušenosti, kvalifikace a dovednosti, které jim pomohou v budoucí kariéře. Má to dopad nejen na zaměstnance a zaměstnavatele, ale i pro vzdělávací instituce a různé studentské komunity. Motivace k tomu, že si studenti účastníci se dobrovolnictví profilují své budoucí zaměstnání nebo rozvíjí své schopnosti, je velmi silná, protože mají potřebu budovat svou kariéru a svůj osobní kapitál. Dobrovolnictví může pomoci studentům v tom, že rozvinou svůj potenciál, své schopnosti a dovednosti a jejich smysl pro občanskou zodpovědnost. Další hlavní motivací je touha pomoci druhým ve svém okolí nebo komunitě, reagovat a rozvíjet schopnosti a dovednosti daných jedinců a pomáhat jim v budování své budoucí kariéry a schopností pro ni potřebné.

Khasanzyanova (2017) ve svém výzkumu uvádí, že nejčastějším přínosem pro studenty, kteří se věnují dobrovolnictví, jsou dovednosti, které získali. Dovednosti jsou spojené se znalostmi, výukou a měkkými dovednostmi. Měkké dovednosti, které studenti mohou získat jsou osobní, mezi které patří schopnost naslouchat a být efektivní. Další jsou komunikační dovednosti, které obnáší schopnost komunikovat a vysvětlovat. Poté interpersonální dovednosti, což jsou organizační schopnosti a smysl pro týmovost a férovou hru. Dobrovolníci velmi často dělají činnost, která souvisí s jejich budoucím povoláním, nebo se věnují činnostem, kterým se chtějí věnovat i v budoucím zaměstnání.

Motivace k dobrovolnictví může být různého rázu. První je motivace normativní, která říká, že jedinec se stal dobrovolníkem proto, protože ho k tomu vedou morální normy anebo obecná pravidla chování v dané společnosti, kde se jedinec pohybuje. Dalším druhem je reciproční motivace, která jedince motivuje v tom, že dobrovolnictví dělá za účelem toho, že to pomůže jemu samotnému. Jedinci motivováni reciproční motivací chápou dobrovolnictví jakožto věc, která pomáhá ostatním i jim samotným. Poslední je nerozvinutá motivace, kde dobrovolníky motivuje důvěra v organizaci, přesvědčení o smysluplnosti a pocit, že vytváří a šíří dobré myšlenky dál (Tošner & Sozanská, 2006).

2.4 Volný čas a volný čas na táborech

Definice volného času jsou různé. Já bych zde ráda použila definici Hofbauera (Hofbauer, 2004, s. 13). „*Volný čas je čas, kdy člověk nevykonává činnosti pod tlakem závazků, jež vyplývají z jeho sociálních rolí, zvláště z dělby práce a nutnosti zachovat a rozvíjet svůj život. Někdy se vymezuje jako čas, který zbývá po splnění pracovních i nepracovních povinností – to je tzv. zbytková, reziduální teorie volného času... Přesnější a úplnější je však jeho charakteristika jako činnosti, do níž člověk vstupuje s očekáváními, účastní se jí na základě svého svobodného rozhodnutí a která mu přináší příjemné zážitky a uspokojení*“.

Další definicí může být to, že volný čas je časově ohraničený prostor, kde si člověk svobodně volí činnosti, se kterými může člověk nakládat naprosto podle svého. Volný čas je také dobou, která zůstane po uplynutí pracovní doby, péči o domácnost a rodinu, věnování se povinnostem a splnění svých základních fyziologických potřeb. Je to čas, kdy se věnujeme

svým zájmům, koníčkům a činnostem, které nás baví, naplňují nás, přinášejí nám radost a uvolnění a chceme se jimi zabývat (Hájek & kol., 2008). Existuje i termín polovolný čas, což je kompromis mezi volným časem a sférou povinností. Jsou to činnosti, které mají pracovní ráz, ale člověk je vykonává rád nebo činnosti, které jsou činnostmi volnočasovými, ale přinášejí volný efekt.

Volný čas na táborech je specifické pojetí volného času. Pokud budeme navazovat na definice v předchozím odstavci, tak volný čas na táborech – jak pro děti, tak pro vedoucí a organizátory – je svobodně zvoleným časem a zájmem. Můžeme zde však narazit na rozkol v tom, že tábory jsou pro vedoucí jak prací a letní brigádou, tak zároveň i trávením volného času a věnování se svým koníčkům, a i způsobem rekreace a odpočinku. Je to subjektivní vnímání každého jedince, který na tábory jezdí.

2.5 Volnočasové aktivity

Aktivity ve volném čase mají jeden společný znak a to ten, že by měly být svobodně zvoleny a měly by splňovat cíle volného času a výchovy v něm. Dělení aktivit je podle různých kritérií – podle druhu, délky, náplně aktivit. Prvním druhem jsou aktivity zaměřené na pobyt v přírodě a pohyb. Mohou to být různé sportovní aktivity, turistické výpravy. Zaměření a konkrétní druh aktivity se dělí podle věkových skupin a náročnosti. Další jsou aktivity založené na kulturní a umělecké tvořivosti. Sem patří různé výtvarné nebo keramické kroužky, návštěvy muzeí a divadel, galerií nebo hradů a zámků. Dalším typem jsou aktivity zabývající se vědou a technikou, kde mohou být přírodovědecké, fyzikální, chemické nebo technické kroužky (Hofbauer & kol., 1999).

Tak jako výběr zaměstnání, tak i výběr aktivit ve volném čase je ovlivňován vnějšími a vnitřními vlivy. Mezi vnější vlivy patří širší společenské souvislosti, vlivy plynoucí z lokálního prostředí a působení primární skupiny, vlivy, které plynou z charakteru práce a také to, jaký vliv na nás mají hromadné prostředky. Mezi vnitřní faktory patří pohlaví, věk, dosažené vzdělání a psychický, fyzický nebo rodinný stav. Toto vše ovlivňuje výběr aktivit ve volném čase, jak často se jim budeme věnovat a kolik času jim budeme věnovat (Zich, 1978).

2.6 Pedagogika a výchova volného času

Nejprve bych zde ráda na uvedla definici pedagogiky volného času (Pávková, 2014, s. 9). „*Pedagogika volného času je jednou z pedagogických disciplín. Zabývá se výchovou ve volném čase, cíli, podmínkami a prostředky výchovy ve volném čase, pedagogickým ovlivňováním či zhodnocováním volného času. Sleduje možnosti rozvoje osobnosti člověka v různých věkových obdobích – dětí, mládeže, dospělých v produktivním věku i seniorů ve volném čase*“.

Výchova ve volném čase, což je jedním z cílů pedagogiky volného času má několik funkcí. První funkce je výchovně vzdělávací, která nám umožňuje působit na fyzickou, psychickou a sociální stránku osobnosti jedince. Nabízí prostor pro kultivaci potřeb, rozvíjení schopností a prohlubování zájmů. Další funkcí je funkce zdravotní, která směřuje výchovné působení tak, aby se rozvíjel zdravý duševní, tělesný a sociální vývoj jedince. Sociální funkce má mnoho pohledů, ale nejdůležitější je asi ten, že se při výchově ve volném čase hlídá bezpečí jedince. Preventivní funkce má za úkol předcházení negativním jevům, jako je lhaní, krádeže, agresivita, šikana apod.

2.7 Vedoucí a instruktor tábora

Vedoucí nebo oddílový vedoucí je člověk, který je starší 18 let a je zodpovědný za svůj tým a za děti na táboře. Vedoucí není jen vedoucím, ale zejména mladším dětem nahrazuje rodiče a jde příkladem. Nestará se jen o náplň tábora a aby se děti účastnily a podílely při aktivitách, ale stará se i o naplnění jejich základních potřeb. Což znamená, že vedoucím nemůže být jen tak někdo. Vedoucí by měl být člověk s kladným vztahem k dětem, určitou mírou zodpovědnosti, trpělivosti a empatie. Vedoucí také děti motivuje ke každé aktivitě, je jejich kamarádem a pomocníkem a je k dispozici téměř 24 hodin denně. Zároveň řeší všechny problémy, které je potřeba vyřešit a pomáhá dětem v krizových situacích. Úkolem vedoucího je také vytvářet bezpečné prostředí a přiměřené pracovní podmínky ať už pro výkon své funkce a role, ale hlavně pro děti, aby se na táboře cítily dobře. Musí vždy dbát na bezpečnost a dohled dětí. Vedoucí organizuje činnosti a aktivity týmu v souladu s celotáborovou hrou a náplní. Také dbá na to, aby jeho tým respektoval pravidla a táborový řád a aby bylo o děti postaráno ve smyslu základních potřeb a spolupracuje s ostatními pracovníky – instruktory, hlavním vedoucím a zdravotníkem. Jeho úkolem je zabezpečit

aktivní program pro účastníky, dbát na plnění všech úkolů, které má zadané nebo které zadává instruktorovi a plnit řádně svou funkci. Měl by jít příkladem dětem, což znamená, že by se měl účastnit programu a her, plnit stejná pravidla jako děti a respektovat to, že je výchovným pracovníkem. Instruktor oproti vedoucímu nemá plnou právní odpovědnost, protože instruktorem se stává jedinec ve věku 15-18 let. Instruktor většinou pomáhá vedoucímu s týmem, podílí se na přípravě programu a aktivit (Hájek & kol., 2004).

2.8 Motivace k organizování letních táborů

Jak říká Americká asociace táborů (American Camp Association, 2022, online) tábor není jen jedna věc, ale je to interaktivní zážitek pro účastníky, kde se děti rozvíjí, získávají dovednosti a schopnosti, učí se pravidlům, nacházejí nová přátelství a tohle vše může být jednou z motivací pro vedoucí. To, že poskytnou dětem prostor proto, aby ten zážitek získaly a odnesly s sebou dále do života. To, že jim dají určitou svobodu v tom, určit si pravidla, být kreativní, ale zároveň je naučí respektu a schopnosti nést zodpovědnost. Hledají možnosti, jak ukázat dětem správné chování nejen na táboře, ale i v životě. Hledají své vlastní zkušenosti, jak se mohou zapojit anebo hledají způsoby, jak mohou zapojit děti, které mají třeba snížené sebevědomí.

Další motivací podle Americké asociace táborů (American Camp Association, 2022, online) je potřeba si vybudovat vnitřní pozitivní sílu a stát se mocným vedoucí ve smyslu toho, že svými postoji, názory, svou vůlí a chutí být na táboře naučí vedoucí děti tomu, aby je respektovaly. Aby se naučily pravidla, aby na táboře bylo v rámci možností bezproblémové a nekonfliktní prostředí. K dosažení tohoto bodu je potřeba energie, vůle a síla. Motivací je v tomto případě síla, která vede vedoucí k tomu, aby pracovali i třeba s problémovými dětmi, dětmi s nižším sebevědomím nebo i třeba s kolegy, kteří si neví rady. V konečném důsledku může mít tento větší smysl pro osobní pozitivní sílu velký vliv na život na táboře a možná i na životy dětí, které tím byly ovlivněny.

Dovednosti a schopnosti, které vedoucí na táborech získá a které jsou důvodem proč na tábory jezdí a také motivací, proč to vlastně dělají, jsou z různých oblastí. První jsou sociální dovednosti, jako např. vedení lidí a dětí, komunikace, účast a podílení se na programu. Další oblastí je sebeúcta a sebe respekt, kde se naučí odpovědnosti za sebe i za ostatní, vynalézavosti a odolnosti. Protože některé situace na táborech nejsou

jednoduché a vyžadují velmi odolného, vytrvalého a vynalézavého člověka. Poslední oblastí jsou dovednosti v oblasti pomoci druhým. Tato oblast obnáší péči o děti a další lidi, cit pro spravedlnost a také důvěryhodnost a upřímnost (American Camp Association, 2022, online).

Jak říká Táborový personál USA (Camp Staff USA, 2022, online) tak tábory poskytnou vedoucím velmi široké pole uplatnění v životě. Tábory jsou příležitostí, kde si vedoucí mohou zkusit nejen práci s dětmi, ale např. i administrativu chodu celého tábora, pomoc v kuchyni, psychologii v praxi a mnoho dalších dovedností, které jim rozšíří pole toho, co mohou potom dělat dále v životě. Protože pokud vedoucí rozvíjí děti a jejich sebevědomí, rozvíjí tím zároveň sám sebe a své sebevědomí. Dále uvádí, že tábor zajišťuje bezpečné prostředí nejen pro děti, ale i pro vedoucí, a to nejen z hlediska psychologické stránky, ale i z hlediska fyziologické stránky a plnění základních životních potřeb. Věcí, která panuje na všech táborech a může to být také velmi silnou motivací, je zábava. Jak děti, které mají připravený nezapomenutelný program od vedoucích, tak i vedoucí, kteří program připravují nebo se ho účastní si mohou užít mnoho zábavy. Každý den na táboře je jiný, jinak vzrušující a jinak naplněný, a proto mají vedoucí i děti možnost zažít nezapomenutelný čas.

2.9 Schopnosti získané při studiu pro práci na táborech

Jak říká Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (2005) nejsou dané přesné požadavky na to, jaké studium má nebo nemá mít táborový vedoucí. Lze ale říct, že mnohaleté zkušenosti z práce s dětmi např. v domovech dětí a mládeže nebo podílení se na jiných volnočasových aktivitách pro děti může určit kvalitu vedoucích a pracovníků na táboře. Ministerstvo ale pro podporu kvality táborů a zkvalitnění vedoucích vydalo program, který by měl absolvovat každý jedinec, který se hlásí na pozici hlavního vedoucího na táboře (MŠMT – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2005, online).

Zdravotník zotavovacích akcí na letních dětských táborech ovšem vzdělání mít musí. Je to velmi specifická funkce na táborech a je potřeba, aby znal přesné postupy, aby se naučil, jak pracovat při krizových situacích a je naprosto zásadní, aby v každé situaci věděl, jak zakročit. Zdravotníkem zotavovacích akcí může být člověk, který získal způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře, všeobecné sestry, porodní asistentky, zdravotnického záchranáře a zdravotnického asistenta. Rovněž může být

zdravotníkem zotavovacích akcí člověk, který absolvoval akreditovaný kurz Zdravotníka zotavovacích akcí, který je zaměřen na první pomoc na školách v přírodě či táborech (Zdravotník na dětských akcích, 2016, online).

3 Agentura Tapaza

Tuto Agenturu jsem si vybrala proto, protože přes ní jezdím na tábory jakožto vedoucí na tábory a vzhledem k výběru kvalitativní metody výzkumu mi dávalo smysl vybrat agenturu, kterou nějakým způsobem znám a kde sama působím. Dalším důvodem je to, že je to jedna z největších agentur v České republice pořádající letní dětské tábory. Posledním důvodem jsou respondenti, protože jsem respondenty vybírala na základě mého vztahu k nim a ten jsem získala právě díky mému působení v Agentuře. Jeden z důvodů je i ten, že známost agentury otevřela cestu jít mnohem více do hloubky ať už v popisu, rozhovorech, tak i celkově v celé práci.

3.1 Historie a vznik

Agentura Tapaza vznikla rozkolem mezi majiteli původní Agentury 7. Agentura 7 byla sdružení 3 majitelů, a protože měl každý z nich jinou vizi o tom, jak mají tábory probíhat, rozpojili se a dva majitelé společně vytvořili Agenturu Tapaza. Původně měla jen dvě střediska v České republice – Kunčice pod Ondřejníkem a Kořenov, ale postupem času se střediska rozšířila a nyní vlastní Agentura Tapaza 3 střediska v celé České republice.

3.2 Popis jednotlivých středisek

Jak jsem zmiňovala výše, Agentura Tapaza má celkem 3 střediska. Největší a hlavní středisko se nachází v Kunčicích pod Ondřejníkem, okres Frýdek – Místek. Je to největší středisko a jde zde 9 druhů zaměření tábora – taneční, modelingový, fotografický, výtvarný, sportovní, anglický, flexi, airsoftový tábor a tábor pro nejmenší. Speciálním druhem tábora je instruktorská škola, kde se učí budoucí instruktoři, jak být v budoucnu skvělým vedoucím. Jsou to většinou starší děti, které jezdily jakožto děti na tábor a postupně se rozvíjely a získávaly schopnosti k vedení táborů, a nakonec se stávají instruktory, postupem času i vedoucími. Jeden turnus tábora zde trvá 10 dní. Areál je velmi rozlehlý a rozdělený na horní a dolní část. Protože se musí jak děti, tak vedoucí hodně přesouvat, je zde nezbytné dodržovat přesný časový harmonogram.

Dalším, menším střediskem, je Moravský Beroun u Olomouce, kde se nachází 6 druhů táborů – výtvarný, taneční, sportovní, anglický, airsoftový tábor a tábor pro nejmenší. Turnusy zde také trvají 10 dní. Nejmenším střediskem je Kořenov v Jizerských horách, kde se nachází, stejně jako v Moravském Berouně, stejných 5 zaměření táborů. V Kořenově trvá turnus 8 dní, protože je to menší středisko. V Kunčicích pod Ondřejníkem a Moravském Berouně jsou děti ubytovány v chatkách, v Kořenově jsou děti ubytovány v jedné chatě na jednotlivých pokojích.

3.3 Náplň táborů

Agentura Tapaza kombinuje klasické tábory s různými zaměřeními. Vždy je to rozdělené na dopoledne a odpoledne – dopoledne je specifický program pro každé zaměření tábora a odpoledne je hromadný program pro všechny děti (vyjma airsoft tábora, který je mimo klasický tábor a má svůj individuální specifický program), kde hrají se hry a aktivity v souladu s celotáborovou hrou, kterou vymýšlí hlavní vedoucí. Dopolední výukové bloky se věnují tanci, výtvarní výchově, sportu a angličtině. Vždy jsou 3 časové bloky, kde se střídají různí vedoucí a instruktoři. Náplň táborů je ve všech střediscích stejná. Každé zaměření má potom nějaká specifika - např. tábor pro nejmenší je jiný než ostatní zaměření, protože sem jezdí děti ve věku 5–8 let a ty potřebují jiný program, který je vhodný pro jejich věkovou kategorii a také je potřeba věnovat jim mnohem více péče než starším dětem.

PRAKTICKÁ ČÁST

4 Výzkumné šetření

Praktická část navazuje na otázky, které vyplývají z problematiky v teoretické části, na které jsem nezískala odpovědi. Dále popisuje metodologii výzkumu, jak proběhl sběr dat a charakterizuje respondenty. Snaží se odpovědět na hlavní otázky práce, které zní následovně:

- 1) *Co motivuje studenty k tomu, že se účastní a podílí na organizaci programu na letních dětských táborech?*
- 2) *Jaký mají studenti vztah k letním dětským táborům a obecně k dobrovolnictví?*
- 3) *Jak a čím jim pomohlo jejich studium k účasti a podílení se na programu letních dětských táborů?*

Jednotlivé otázky se snaží najít konkrétní odpovědi respondentů, vedoucích na táboře. Cílí na respondenty, kteří s agenturou jezdí dlouhá léta a působí na táborech pro děti několik let. Tudíž mohou zhodnotit jejich vnímání táborů a tím, že se tomu věnují několik let, tak mohou určit, jestli je jejich motivace krátkodobá nebo dlouhodobá, jestli se v průběhu let změnila a jestli převažuje spíše vnější nebo vnitřní motivace. Zároveň nemám mezi respondenty studenty pedagogických oborů, což je další možnost, jak zjistit, jestli studium nepedagogických oborů může studentům pomoci získat schopnosti a dovednosti pro práci s dětmi a působit jako vedoucí na letních dětských táborech. Poslední otázka cílí na to, jaký mají studenti vztah k dobrovolnictví, jestli se mu ve svém volném čase věnují a jaký je jejich vztah k letním dětským táborům – jestli je kladný, záporný, popřípadě co ho ovlivnilo nebo změnilo a pokud jezdí vedoucí mnoho let, tak jestli je vztah stále stejný nebo se změnil.

4.1 Popis výzkumného problému a výzkumné otázky

Motivace k účasti, organizaci a participaci na letních dětských táborech může být velmi odlišná a brána z různých pohledů. Je to velmi subjektivní faktor a každý jedinec, který se táborům věnuje, to může vidět úplně jinak. Je zde široké spektrum, co může jedince motivovat. Ať už je to pracovní příležitost, sociální vazby nebo smysluplné využití volného času. Tím, že jsou tábory velmi specifickým trávením volného a pracovního času, je i velmi těžké určit pouze jeden směr motivace a jeden směr pohledu toho, proč a s jakým cílem to

lidé dělají. Proto jsem vytvořila soubor otázek do rozhovorů, které směřují k zodpovězení hlavních otázek mé práce (viz. tabulka 1):

Číslo otázky:	Název otázky:
1)	Co studuješ za školu a obor?
2)	Jaký je Tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?
3)	Jaký je Tvůj vztah k letním dětským táborech?
4)	Jak dlouho jezdíš na letní dětské tábory jako vedoucí/instruktor?
5)	Jak ses dostal/a k agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?
6)	Čím popřípadě jak Tě naplňuje práce s dětmi?
7)	Co je Tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?
8)	Co Ti práce na táborech přináší?
9)	Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na táboře? Pokud ano, jaké?
10)	Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a) aby Tvoje práce byla kvalitnější?
11)	Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních dětských táborech?
12)	Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?

¹Tabulka 1 – výzkumné otázky do polostrukturovaného rozhovoru

4.2 Metodologie

V práci je použita metoda kvalitativního výzkumu, konkrétně metoda polostrukturovaných rozhovorů. Definici kvalitativního výzkumu uvádí Švaříček a Šedřová ve své publikaci (Švaříček & Šedřová, 2014, s. 17). „Kvalitativní přístup je proces zkoumání jevů a problémů v autentickém prostředí s cílem získat komplexní obraz těchto jevů založený na hlubokých datech a specifickém vztahu mezi badatelem a účastníkem výzkumu. Záměrem výzkumníka provádějícího kvalitativní výzkum je za pomoci celé řady postupů a metod rozkrýt a reprezentovat to, jak lidé chápou, prožívají a vytvářejí sociální realitu“.

Kvalitativní výzkum nám dává možnost pochopit danou problematiku z pohledu aktérů, kteří tvoří danou sociální realitu. Pomocí kvalitativního výzkumu a metodologie polostrukturovaných rozhovorů jsem měla možnost zjistit subjektivní odpovědi a subjektivní náhledy na danou realitu táborů, jak respondenti vnímají letní tábory, co jim přináší, jestli je takovéto trávení polo volného času naplňuje a další. Kvalitativní výzkum oproti

¹ Tabulka 1 – výzkumné otázky do polostrukturovaného rozhovoru

kvantitativnímu dává možnost nahlédnout do hloubky a získat konkrétní odpovědi na otázky, které jsem si v rámci práce stanovila. Díky kvalitativnímu výzkumu mohu poznat realitu letních dětských táborů z několika různých pohledů.

4.3 Organizace výzkumných otázek a oblastí

Hlavní výzkumné oblasti:	Otázky do rozhovorů:
Co motivuje studenty k tomu, že se účastní a podílí na organizaci programu na letních dětských táborech?	Čím popřípadě jak Tě naplňuje práce s dětmi?
	Co je Tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?
	Co Ti práce na táborech přináší?
	Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních dětských táborech?
	Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?
Jaký mají studenti vztah k letním dětským táborech a obecně k dobrovolnictví?	Jaký je Tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?
	Jaký je Tvůj vztah k letním dětským táborech?
	Jak dlouho jezdíš na letní dětské tábory jako vedoucí/instruktor?
	Jak ses dostal/a k agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?
Jak a čím jim pomohlo jejich studium k účasti a podílení se na programu letních dětských táborů?	Co studuješ za školu a obor?
	Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na táboře? Pokud ano, jaké?
	Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a) aby Tvoje práce byla kvalitnější?

² Tabulka 2 – organizace výzkumných otázek a oblastí

² Tabulka 2 – organizace výzkumných otázek a oblastí

4.4 Sběr dat a analýza

Data jsem sbírala pomocí polostrukturovaného rozhovoru. Polostrukturovaný rozhovor jsem zvolila proto, protože dává možnost jít do hloubky a velmi subjektivně zjistit vnímání jednotlivých respondentů. Důležitým kritériem výběru polostrukturovaného rozhovoru bylo i to, že rozhovor probíhal slovně. což byla možnost, jak mohli respondenti vyjádřit své myšlenky, tak, jak je momentálně napadají a nemusí je formulovat do psané či jiné formy. Je to i z toho důvodu, že je zde možnost případného doptávání se, popřípadě vysvětlení nejasností při odpovídání.

Jednotlivé rozhovory byly nahrávány dvěma způsoby – jeden byl takový, že jsem se s respondenty sešla ve vhodném prostředí, povětšinou kavárně nebo kanceláři, a nahrávala rozhovor na nahrávací zařízení v mobilu. Druhý způsob byl, že jsem se s respondenty sešla v online prostředí a setkání nahrávala. Rozhovory trvaly v průměru 30-40 minut. Všechny rozhovory jsem poté doslovně přepisovala (viz přílohy). Následně jsem pro analýzu použila otevřené kódování pomocí programu MAXQDA. Otevřené kódování mi dalo možnost vytvořit si témata a podtémata, související s hlavní problematikou práce, která jsem poté analyzovala k další kapitole tak, abych mohla vše shrnout v závěrečné diskuzi (viz analýza rozhovorů).

4.5 Charakteristika respondentů

Respondenty jsem vybírala na základě toho, že v agentuře působím jakožto vedoucí. Všechny respondenty znám osobně nejen v pracovní rovině, ale i osobní a studijní, a proto jsem měla větší možnost vybírat jak na základě dobrovolnosti, tak i na základě různého vzdělání. Záměrně jsem zvolila respondenty, kteří nestudují nebo nemají ukončené studium pedagogického oboru. Vybírala jsem i na základě jejich pozic na táboře, abych zde měla výzkum ze strany instruktorů, vedoucích a hlavních vedoucích. Celkem se výzkumu zúčastnilo 5 respondentů, z nichž 4 byly ženy a 1 muž.

- Prvním respondentem je Nela, která studuje vysokou školu Ambis v Praze. Je jí 22 let, na tábory jezdí od dětství a nyní působí jako oddílový vedoucí.

- Druhým respondentem je Lea ve věku 23 let. Studuje v Praze vysokou školu Chemicko – technologickou. Na tábory jezdí od mládí a nyní působí jako oddílový vedoucí.
- Třetím respondentem je Jonáš ve věku 29 let, který nestuduje, ale pracuje ve finančním sektoru. Na Tapaze dělá hlavního vedoucího a jezdí na Tapazu přes 12 let.
- Čtvrtým respondentem je Nina ve věku 20 let. Studuje psychologii na vysoké škole a nyní působí jako hlavní vedoucí.
- Posledním respondentem je Klára, které je 18 let a studuje všeobecné gymnázium. Na Tapaze působí jako instruktorka.

Všem respondentům bylo více než 18 let a dobrovolně souhlasili s výzkumem. Dále také byli všichni respondenti seznámeni s etikou práce, s cílem výzkumu a měli možnost výzkum, rozhovor, kdykoliv v jeho průběhu ukončit. Při jejich popisu nepoužívám reálná jména, ani žádné konkrétní údaje, abych zaručila naprostou anonymitu a zachovala tak ochranu osobních údajů.

5 Analýza rozhovorů

Za pomoci analýzy dat z polostrukturovaných rozhovorů vzniklo 8 výzkumných témat (viz tabulka č. 3) a v následující části práce tato témata jednotlivě popíšu.

Téma:	Název:
1.	Zkvalitnění práce na táborech
2.	Schopnosti a dovednosti k vedení letních dětských táborů
3.	Práce na táborech a její přínos pro vedoucí
4.	Motivace k organizaci a účasti na letních dětských táborech
5.	Využití volného času dospělých
6.	Letní dětské tábory a jejich hlavní smysl
7.	Vztah vedoucích k letním dětským táborům
8.	Vztah vedoucích k dobrovolnickým činnostem

³ Tabulka 3 – témata k analýze

³ Tabulka 3 – témata k analýze

5.1 Zkvalitnění práce na táborech

Prvním tématem, které respondenti v rozhovorech zmiňovali je obecné zkvalitnění práce na táborech a co by jim pomohlo. Jednou z možností, která by respondentům práci na táborech usnadnila, je ukázka modelových situací, kde si vedoucí vyzkouší, jak reagovat v krizových situacích, jak řešit problémy nebo si osvojí to, jak reagovat při stresových situacích. Další možností je školení ohledně empatie a jednání s lidmi, hlavně s dětmi. Mnoho vedoucích dělají svou práci způsobem, že se postarají o děti a jejich základní potřeby, ale už jim chybí empatie a porozumění, proč se některé děti chovají tak a druhé jinak. Není to jen o jednání konkrétně s dětmi, ale jde obecně o jednání s lidmi, asertivitu a porozumění tomu, že když se budou chovat určitým způsobem tak děti budou také reagovat určitým způsobem.

„...ale fakt jako zkusit se prvně jako teoreticky naučit, jak řešit určitý prostě problémy, krize a podobně. I určitě nějakou jako interaktivní formou, ale ono to asi ani jinak nejde, ale rozhodně tak, aby jako by člověk už byl připravenej na to, že může třeba přijít nějaká stresová situace, tak aby na to byl připravenej už aspoň v rámci té teorie čímž by snížil jako tu pravděpodobnost, že třeba ztuhne úplně.“ (Nina)

5.2 Schopnosti a dovednosti k vedení letních dětských táborů

Dovednosti a schopnosti k vedení letních dětských táborů a obecně k práci s dětmi získali respondenti tím, jak trávili v dětství svůj volný čas. Různými koníčky, kroužky a dalšími volnočasovými aktivitami se dostali k tomu, že chtějí organizovat letní dětské tábory a předávat své zkušenosti a schopnosti dále. Další oblastí, kde se respondenti naučili dovednostem je škola a studium – ať už střední školy nebo univerzity. Uváděli, že např. vývojová psychologie byla učivem, která jim pomohla uvědomit si, jaké priority děti v jednotlivém věku mají, co v daný moment potřebují a naučili se také jak reagovat na rozdílné potřeby dětí v rozdílných letech a i to, jak se k dané věkové kategorii chovat. Dalším učivem byla první pomoc, která by se měla na školách nebo školeních před tábory učit více do hloubky, protože znát základy první pomoci je při práci s dětmi velmi důležité. Na táborech je sice nutností mít zdravotníka, ale pokud instruktoři a vedoucí znají nějaké základy a ví co a jak dělat v některých situacích, tak je to jen k prospěchu bezpečnosti dětí.

Je to důležité i z hlediska toho, že vedoucí mohou znalostí základů bezpečnosti předejít tomu, aby děti byly nějakým způsobem ohroženy.

„... různě třeba o vývojových stádiích jako děti prostě a jak se chovají různé děti, a tak což jako doted' prostě uvědomuju si to u těch dětí, že třeba vím že k téhle věkové kategorii dětí aaa se mám chovat radši takhle, a tak takže to..." (Klára)

5.3 Práce na táborech a její přínos pro vedoucí

Přínosů pro vedoucí z práce na táborech je několik. Prvním přínosem je sociální stránka, kde si vedoucí najdou na táborech přátele, se kterými se scházejí třeba potom i mimo tábory a mají s nimi velmi silné sociální vazby. Tapaza má velké pozitivum, a to je to, že na tábory jezdí i děti z dětských domovů v okolí, což může být zkušenost pro děti z úplných rodin, kteří díky tomu poznají, že ne všechny děti mají stejnou životní cestu a může jim to dát jiný náhled na svět a jeho fungování. Mnoho dětí si neumí představit, jaké to je, vyrůstat bez matky a otce, takže tohle pro ně je vhléd, že někdo to má v životě úplně jinak a třeba jim to vnukne myšlenku vážít si toho, co mají.

..."když prostě jezděj na ty tábory děti z dětských domovů, tak taky vlastně to pro ty děcka, který jsou z normální prostě úplný rodiny může být jakoby úplně jiná zkušenost, což si myslím, že je fajn" (Lea)

Dalším přínosem je to, že vedoucí nejsou jen vedoucími. Mají mnoho dalších rolí – roli kamaráda, rozhodčího, psychologa, kouče, motivátora, zdravotníka. Prostě tu roli, která je v danou chvíli potřeba. Žádná situace v životě nemá takové spektrum rolí, jako dětské tábory. Zároveň je pro respondenty důležité také to, že mohou být sami sebou a na nic si nehrát a nejsou dětmi nějakým způsobem souzeni ani hodnoceni. Děti jsou svým chováním také samy sebou a velmi snadno odhalí, pokud jim někdo lže nebo je neupřímný. A proto se vedoucí mohou uvolnit a neřešit následky a důsledky svého chování. Chyba je na táboře brána jako posun, na který je potřeba velmi flexibilně reagovat. Samozřejmě by měli vedoucí přemýšlet o tom, čím a jak jdou dětem příkladem, ale i tak je to pro ně svým způsobem uvolnění.

"Naplnuje, tak jako kdybych to vzala jako úplně jako od nějakého základu tak je to rozhodně jako pocit jako štěstí, protože fakt aaa můžeme být jako sami sebou s nima, oni nás jako nesoudí, my nesoudíme je." (Nina)

Přínosem, na kterém se respondenti shodují, je poznání dětské psychologie v praxi. Poznávání toho, jak děti fungují v daném věku, snažit se hlouběji porozumět tomu, proč reagují a chovají se daným způsobem, jak předejít tomu, aby to nedělaly nebo jak jim třeba pomoci s jejich vnitřními problémy, pokud chtějí a potřebují. Vývojová psychologie je velmi komplexní téma a pro člověka, který nestuduje pedagogický či psychologický obor nebo nepracuje s dětmi i mimo tábory, to může být kolikrát i první zkušenost s tím, co zhruba znají a vědí z teorie. Zároveň to přináší to, že je vedoucí mohou kultivovat a vést k dobrým mravům, vést k určité zodpovědnosti, pomoci jim utvářet si názory na různé věci, vychovávat je (hlavně mladší děti), posouvat jejich silné, a naopak rozvíjet jejich slabé stránky a poskytovat jim bezpečné prostředí. Tento bod hodně souvisí s tím, že by měl vedoucí v některých oblastech jít příkladem, ale zároveň být sám sebou.

... že děti sou vlastně úplně jako neviný taková ta Lockova tabula rása a to co my jim jako předáme, tak to je jakoby bude formovat, takže jako využít toho, že voni nejsou jakoby od přírody zlý a tak jak my se k nim budeme chovat a budeme si jako na tom dávat záležet tak budeme tvořit jakoby novou společnost.“ (Nina)

Neméně důležitým přínosem je pro respondenty i určitý kariérní posun. Protože na Tapaze se dá začít jako instruktor, který svou práci dělá dobrovolně a není za ní placen. Od 18 let se instruktor stává vedoucím, získává zodpovědnost a dále může být hlavním vedoucím, který má v daných turnusech na starosti jedno středisko. Další, co respondenti zmiňovali jsou životní zkušenosti a osobní rozvoj. Tábory jsou velmi specifickou prací, kde jsou dospělí lidé neustále v pohotovosti – přes noc i přes den, neustále čelí novým a novým situacím a problémům, posouvají sami sebe a své osobní hranice. Je to neustálá cesta mezi tím, co je v pořádku a tím, co už je za hranicemi. Mnohdy se stává, že člověk reaguje jinak, než by reagoval v pracovním, studijním nebo osobním životě. Také může nastat to, že je potřeba vystoupit ze své komfortní zóny a dělat kroky, které nejsou v souladu s vnitřním nastavením daného člověka, ale jsou potřebné pro hladký chod tábora. Je to i určitá cesta k rozvoji svých slabých a posunu svých silných stránek.

5.4 Motivace k organizaci a účasti na letních dětských táborech

Jednou z motivací je dětská radost. Když děti dávají najevo, že je to na táborech baví, že se jim tam líbí a že vedoucí jim vytváří prostředí, kam se děti chtějí vracet a kde chtějí trávit svůj volný čas o prázdninách, tak je to pro vedoucí jasná odpověď, že to má smysl a je to pro ně zpětná vazba. Dětské emoce jsou velmi silným motivátorem, ale lehce silnějším jsou citové vazby, které si vytvoří vedoucí s dětmi a díky kterým se pak vedoucí i děti na tábory vrací. Jedním z velmi silných okamžiků a pocitu smysluplnosti je poslední Galavečer, kde se všechny děti a vedoucí loučí a mnoho jedinců pláče. Dětem, kterým se na začátku stýskalo se nechce jet domů. Toto je pro vedoucí velmi silný emoční moment a velmi velká dávka motivace.

„Takže tam je to fakt jako srdíčková záležitost.“ (Jonáš)

„Naplnuje mě dětská radost a jejich rozzářená očička“... (Nela)

Další motivací je pro respondenty rozvoj dětí. To, že jim mohou předávat zkušenosti, dovednosti a rozvíjet je. Dát jim určité „know – how“ toho, jak to v životě funguje, co je čeká a třeba jim i dát motivaci k tomu, aby jely také jako instruktoři a připojily se do týmu vedoucích na táborech. Protože hlavně u starších dětí má vedoucí možnost vidět jejich posuny, vidět, jak přemýšlí a jak se třeba starají o mladší děti v jejich týmu. Ze starších dětí jsou totiž mnohdy vedoucí týmů, kteří vedou svůj tým (kromě vedoucích samozřejmě) a starají se o menší děti anebo pomáhají vedoucím. Pokud děti jezdí na tábory několik let, mají vedoucí možnost a motivaci děti poznat do hloubky, vidět jejich silné stránky, v čem vynikají, co jim jde, a naopak i slabé stránky, na čem potřebují zapracovat a v čem jim vedoucí mohou pomoci se posunout. Mohou vidět, jak se děti posunuly během let, jak třeba vnímají tábory a svět po několika letech.

... “co je nejvíc jako tak ego up aaa když přesně ty děcka se pak stanou instruktorama, vedoucíma a vidíš že to dělaj dobře.” (Jonáš)

Jak jsem zmiňovala výše, přínosem, a i motivací pro vedoucí jsou sociální vazby a kontakty. A nejenom sociální vazby mezi vedoucími, ale i mezi dětmi, kteří na tábor jezdí většinou právě kvůli kamarádům anebo s kamarády. Respondenti zmiňovali, že si tam našli kamarády, se kterými se baví i mimo tábory a že z mnoha přátelství vznikly velmi pevné

vazby. Další věci, co jsem zmiňovala výše, je osobní rozvoj. Tábory nejsou práce, kde si lidé vydělávají peníze. Finanční motivace je zde velmi zřídka, vlastně skoro vůbec a je opravdu potřeba mít jinou silnou motivaci, než jsou finance. A tím je pro respondenty to, že zde získají mnoho zkušeností, které mohou využít ve svém životě a také to, že se posunou nejenom psychicky, ale i fyzicky. Je zde možnost seberealizace ve vytváření programu, např. pokud je vedoucího silná stránka kreativita, tak může mít na starost výtvarku a rozvíjet svou kreativitu a posilovat kreativitu u dětí. A naopak je zde možnost získání nových dovedností při hrách, při reakci na události a situace.

5.5 Využití volného času dospělých

Oblast, kterou respondenti zmiňovali je využití jejich volného času. Mnoho z nich zmiňovalo, že si kvůli práci na táborech berou dovolenou v práci, aby mohli být na táboře. Což už samo o sobě vytváří z táborů specifickou a kvalitní věc. Mluvili o tom, že je ta práce naplňuje a baví a že je to pro ně smysluplné využití volného času. Mají pocit, že vkládají energii do něčeho, co má smysl a co jim tu energii vrací zpět. Další věcí, která je pro vedoucí velmi důležitá je to, že na táboře neřeší problémy jejich osobního a pracovního života. Dovolí si tzv. „vypnout“ a prostě jen být. Protože tábor dává velkou šanci žít v přítomnosti a být tady a teď a tím naplnit svůj well – being. Je to tím, jak jsem zmiňovala, že vedoucí na táborech zažívají situace, problémy a věci, které ve svém osobním nebo pracovním životě mnohdy nemají šanci zažít. Mohou to být situace, které jsou jednoduché na vyřešení anebo naopak situace, na kterých závisí chod tábora. Tím, že hlavní roli zde hrají děti, péče o ně a příprava kvalitního programu, tak mnoho vedoucích vypouští své „dospělé“ problémy a orientuje se na ty dětské, které se musí řešit hned a které jsou pro vedoucí mnohdy jednodušší vyřešit.

"Že vypustím dospělé dospělácký traumata a problémky." (Nela)

Dalším smyslem volného času dospělých je to, že mohou rozvíjet děti. Vidět a vnímat to, co je baví a naplňuje, posilovat jejich vztah ke sportu, kreativitě a přírodě. Snažit se objevit jejich potenciál, to, v čem vynikají a rozvíjet to dál. Pokud objeví, že nějaké starší děti mají potenciál stát se instruktory, tak udělat vše proto, aby se těmi instruktory staly a aby kvalitně odváděly svou práci. Předávat jim zkušenosti, dovednosti a rozvíjet jejich kompetence.

... "nebo strašně mě baví prostě vidět na těch dětech, že je něco baví ... že něco prostě pro sebe dělají." (Jonáš)

Volný čas zde využívají i děti, pro které to může být naopak poznání jiného kolektivu, seznámení se s jinými dětmi a mnohdy i poznání jiných životních cest a příběhů – např. tím, že děti z úplných rodin poznají děti z rozvrácených rodin nebo dětských domovů. Může to zvýšit jejich respekt vůči ostatním a naučit se spolupráci ať už s dětmi ve svém týmu nebo ostatními dětmi na táboře. Mohou se naučit říkat svůj názor, a naopak přijímat názory jiných nebo to, že je potřeba občas udělat kompromis a dohodnout se. Také změní prostředí – není to škola, kroužky ani domov. Je to pro děti úplně jiná realita, jiný systém pravidel, jiný program.

5.6 Letní dětské tábory a jejich hlavní smysl

Hlavním smyslem – životním smyslem – pro respondenty je pocit toho, že dělají něco dobrého – nejenom pro sebe, ale i pro děti. Další věcí, ve které se respondenti shodovali je velká proměnlivost ve všech oblastech – v tom jaké děti na tábor jezdí, jací pracovníci na tábor jezdí, jaká je náplň i jakým směrem je daný turnus veden. Respondenti, kteří jezdí na tábory delší dobu, se shodli na tom, že nikdy nezažili stejné situace. Každý den a každý turnus je na táboře úplně jiný a tím, že je to hodně proměnlivá práce, tak nehrozí syndrom vyhoření ani upadnutí do stereotypu. Všechny aspekty se v průběhu let mění a nic nezůstává stejné. Žádný turnus, ani rok na táborech není stejný po všech stránkách – personální programové ani administrativní.

Smyslem, který je důležitý hlavně pro děti je smysluplné využití volného času. Děti v dnešní době využívají častěji média a technologie než dříve, a proto je potřeba, aby trávily čas venku a měly program v přírodě a nejlépe bez technologií. K čemuž jsou tábory skvělým prostředkem, protože je dbáno na kvalitní program, plnohodnotné nasazení vedoucích a podporu dětí. Dalším smyslem, který respondenti zmiňovali, je respekt. Nejen respekt mezi vedoucími, ale respekt dětí a jejich výjimečností, nálad a chování. Pro respondenty je to o tom, že se naučí přistupovat ke každému dítěti individuálně, protože každé dítě má jiné potřeby, jiné zájmy a potřebuje jiný přístup.

Věcí, která přináší vedoucím smysl táborů je velmi specifická pracovní zkušenost. Na táboře není pracovní doba 8 hodin, jako v běžném zaměstnání, ale je to v podstatě 24 hodin, protože vedoucí musí být stále v pohotovosti, kdyby ho děti potřebovaly, nebo kdyby se jim cokoli dělo. Je to i o tom, že sice v táboře působí hlavní vedoucí, který má určité požadavky a existují táborová pravidla, která musí personál i děti dodržovat, ale zároveň je zde možnost určité flexibility např. ve výukových blocích, které vedoucí vedou. Zde mají prostor vést to podle sebe a určit směr. Dále to může být první pracovní zkušenost pro vedoucí předtím, než půjdou do zaměstnání nebo někam na brigádu. Zjistí, jak to funguje, že pokud pracují v souladu s pracovní náplní a pravidly, je jejich práce odměněna – nejen finančně. Naopak, pokud neplní svou pracovní náplň a porušují stanovená pravidla a vytváří problémy, plynou z toho přirozené následky. Stejně to funguje i v zaměstnání.

„Takže za mě je to určitě takovej dost dobrej krok do toho dospělýho života, pokud si někdy potom ten člověk hledá práci, tak je to takovej ten odrazovej můstek dobrej, aby měl tu zkušenost prostě jak to zhruba může v té práci fungovat a že tady je to taková jednoduchá verze...“ (Jonáš)

Smyslem, který souvisí s tím, co jsem zmiňovala výše, jsou emoce. Každé dítě i každý vedoucí si z tábora odnáší pozitivní emoce. Dětská radost, zážitky a vzpomínky na celý život – to vše je pro vedoucí smysl toho, proč to dělají. A pokud jsou spokojené děti, jsou spokojení i rodiče a samozřejmě i personál, takže pokud to funguje na všech třech stranách, dává to vedoucím opravdu velký smysl. Velkým emočním okamžikem je poslední večer, kdy se všichni loučí a je to velmi emocionální večer jak pro vedoucí, tak hlavně pro děti, které pláčou a jsou smutné, že musí jet domů. A tyto okamžiky jsou ty okamžiky, které jsou důvodem, proč tábory existují a proč se pořádají.

„...ale ten primární jako smysl, co já v tom vidím sou rozhodně a jediné pozitivní emoce, jak na straně personálu, tak na straně dětí a úplně nejlíp i na straně rodičů.“ (Nina)

Posledním důvodem je pocit sebenaplnění, který souvisí s předchozími body. Pociť sebenaplnění se skládá z několika částí – z pozitivních emocí dětí, z naučených dovedností a znalostí, z posunu sám sebe jakožto individuální osobnosti a také ze získání pracovní zkušenosti a náhledu na to, jak to může v práci fungovat.

5.7 Vztah vedoucích k letním dětským táborem

Mnoho respondentů má velmi kladný vztah k letním táborem, mnoho z nich má na tábory vzpomínky z dětství. Prvním znakem jejich pozitivního vztahu je smysluplné využívání volného času, tvoření vzpomínek a kladných emocí. Protože tábor, jak už jsem několikrát zmiňovala, je velmi specifickým a nezapomenutelným místem, kde život funguje jinak, než v běžném pracovním nebo osobním životě. Respondenti zmiňovali, že je tábory baví i proto, že na ně mají kladné vzpomínky z dětství. Díky tomu chtějí tvořit na táborech prostředí, kde budou děti získávat nezapomenutelné vzpomínky a budou se rády vracet.

Dalším znakem jejich vztahu jsou silné pozitivní emoce – ať už se strany vedoucích, ale hlavně ze strany dětí. Jak jsem psala výše, dětská radost a jejich nepředstírané emoce – to je pro vedoucí smysl, proč na tábory jezdí a proč tohle celé dělají. Mnoho z nich si i kvůli táborem bere dovolenou v práci v běžném životě. Zmiňují, že pro ně je to až srdcová záležitost, protože práce s dětmi je velmi náročná a je nezbytné mít v srdci určitou potřebu a motivaci proč pracovat na táborech s dětmi.

"Velice velice pozitivní. Miluju dětské tábory." (Nela)

... "noo tak jako dětský letní tábory to je prostě pro mě úplně taková srdcová záležitost aaaa teda můj vztah k nim je samozřejmě jako taky kladný" ... (Klára)

5.8 Vztah vedoucích k dobrovolnickým činnostem

Respondenti zmiňovali, že jejich vztah k dobrovolnictví je kladný a pokud mohou, věnují se jakýmkoliv dobrovolnickým aktivitám. Je to pro ně určité poselství toho, jak změnit svět, ať už se věnují čemukoliv – sázení stromů, karnevaly pro děti nebo pomoc starším lidem. Stejně jako tábory jim to přináší určité uspokojení a kladné pozitivní emoce. Oblast, které se respondenti často věnují, je sociální sféra – domovy důchodců, dětské dny pro děti, akce pro děti, karnevaly apod. Dobrovolnictvím jsou pro respondenty i různé jednorázové akce – např. od různých firem nebo škol.

„Byl jeden borec kterej dělal jakoby aaa volnočasový aktivity ať nesedí dítě na telefonu a u počítačů tak tam představoval jakoby kroužky, takže my sme tam měli taneční skupinu, on tam měl něký jakoby kluky, co jezdí na koloběžkách.“ (Jonáš)

Někteří zmiňovali, že se dobrovolnictví začali věnovat na střední škole, kde se věnovali různým akcím pro děti, pomoci na různých soutěžích a maratonech v Praze, nebo třeba pomáhali s péčí a sázením stromů. Akce si respondenti buď objevili sami, nebo měli akce k dispozici přes školu, přes kterou mohli pomáhat. Postupem času, v kombinaci se studiem na vysoké škole, už tolik času pro respondenty není, ale i tak je jejich vztah kladný.

„Na střední škole jsem chodila dobrovolničit a vypomáhat na různé akce jako byly třeba maratony v Praze a tak.“ (Nela)

6 Diskuse

Hlavním cílem této práce bylo zmapovat, proč se studenti věnují volnočasovým aktivitám, konkrétně organizaci letních dětských táborů. Ke zkoumání této problematiky mě vedlo především to, že se v tomto prostředí sama několik let pohybuji a vím, co práce na táborech obnáší. Vytyčila jsem si 3 hlavní oblasti zkoumání. První oblastí je otázka motivace studentů k tomu, že se podílí na organizaci a přípravě letních dětských táborů. Oblast je zaměřena hlavně na to, čím práce s dětmi na táborech respondenty naplňuje, co jim přináší, jaký vidí hlavní smysl letních dětských táborů nejen pro sebe jakožto vedoucí, ale i pro děti. Cílí na vnitřní motivaci a vnitřní motivy jednání a toho, že se respondenti takto rozhodli strávit svůj volný čas. Další oblast je vztah respondentů k letním dětským táborům a obecně k dobrovolnictví. Zaměření oblasti je hlavně na to, jak se respondenti dozvěděli o agentuře, jaký a jak dlouhý a pevný je jejich vztah k letním dětským táborům, jak se dostali do kontaktu s agenturou a jak dlouho na tábory jako vedoucí jezdí. Poslední oblastí je studium respondentů. Záměrně jsem zvolila, že mezi respondenty nemám studenty pedagogických oborů. Ptá se na to, jestli jim studium pomohlo nějakým způsobem při výběru trávení volného času, jestli jim studium přineslo nějaké dovednosti nebo znalosti, které jsou pro ně užitečné a potřebné pro práci na táborech.

Ohledně první výzkumné oblasti, což je motivace k organizaci a pořádání letních dětských táborů respondenti zmiňovali hlavně to, co jim tábory přináší a jaký je jejich smysl nejen pro ně, ale i pro děti. První stránkou, která je pro respondenty důležitým přínosem je sociální stránka. Vedoucí si najdou přátele, s kterými vytvoří vazby prolínající se potom i do osobního života mimo tábor. A nejenom přátele. Sociální sféra pro ně znamená i to, že mohou mít různé odlišné role, než mají v osobním životě a být pro děti nejen vedoucími.

Dalším přínosem, a i určitou motivací je kariérní posun. Respondenti mohou jet na tábor jako instruktoři, poté se posunout na vedoucího a potom být hlavním vedoucím nebo zdravotníkem, pokud absolvují kurz. Hlavní motivací, kterou respondenti zmiňovali je dětská radost, kdy je na dětech vidět, jak je tábory baví a že se rády vrací, dětské pozitivní emoce a také rozvoj dětí. To, že mohou dětem předávat nějaké dovednosti, „know-how“ a třeba je i inspirovat k tomu, aby také jeli jakožto instruktoři na tábor. Motivací je pro respondenty také seberozvoj. To, že se naučí nové dovednosti, posílí své silné stránky a rozvinou slabé.

Ve druhé oblasti, která mluví o vztahu respondentů k letním dětským táborům a dobrovolnictví, se respondenti shodují v tom, že jejich vztah posiluje smysluplné využití jejich volného času. Také to, že zde nemusí řešit problémy z osobního či pracovního života. Řeší samozřejmě jiné problémy a konflikty, které mohou nastat, ale primárně jde o dětské či administrativní problémy týkající se táborů a jejich chodu. Mnoho respondentů zmiňovalo, že mnoho z nich má velmi kladný vztah k táborům, protože tábory pro ně znamenají smysluplně využitý volný čas, kladné a pozitivní emoce a vzpomínky na celý život. Vztah k dobrovolnickým činnostem je také kladný, respondenti zmiňovali, že se dobrovolnictví věnují hlavně v sociální sféře, což obnáší např. péči o seniory, různé akce pro děti jako jsou dětské dny, karnevaly apod. a také pomoc na různých soutěžích a maratonech v Praze.

Třetí oblast se věnovala studiu a tomu, zdali studium pomohlo a dalo respondentům nějaké dovednosti či schopnosti důležité pro práci na táboře. Hlavní dovednosti získali respondenti při trávení volného času v dětství, kdy také jezdili na tábory, chodili na kroužky a měli různé koníčky. To je jeden z důvodů, proč se nyní věnují letním dětským táborům. Ohledně konkrétního přínosu ze studia mluvili respondenti v souvislosti s vývojovou psychologií a první pomocí. Znalost vývojové psychologie může respondentům pomoci v tom, že lépe porozumí dětem. Protože mají teoretické znalosti ohledně vývoje, jak se děti v daném věku chovají, co mohou prožívat a co potřebují. Studium nebo znalost vývojové psychologie jim může pomoci jít mnohem více do hloubky a snadněji si najít cestu k danému dítěti tím, že budou vědět proč reaguje tak, jak reaguje, co zrovna prožívá nebo jak se může cítit. Znalost první pomoci zase může pomoci při různých aktivitách. Je nutností, že

na táboře funguje zdravotník, ale pokud vedoucí zná základy toho, jak v kritických situacích pomoci a co dělat, může tím zdravotníkovi pomoci.

Smith & kol (2010) uvádí, že motivací k dobrovolnictví je získání pracovních zkušeností, kvalifikace pro budoucí zaměstnání a dovednosti, které mohou jedincům pomoci v budoucí kariéře. Že si studenti budují svou kariéru a získávají schopnosti. Respondenti se s touto odpovědí shodovali a zmiňovali totéž – že přínosem pro vedoucí na táborech je pracovní zkušenost, schopnosti a dovednosti, které mohou získat. Dále uvádí, že touha pomoci ostatním lidem kolem sebe motivuje dobrovolníky k tomu, aby se dobrovolnictví účastnili. I v tomto se respondenti shodují, protože uváděli, že se dobrovolnickým aktivitám věnují v osobním životě a nejen tam. I tábory jsou svým způsobem dobrovolnické a respondenty motivuje to, že mohou pomoci nejen dětem, ale i kolegům vedoucím.

Khasanzyanova (2017) zase uvádí, že dobrovolníci se dobrovolnictví věnují z toho důvodu, že získají nějaké dovednosti a znalosti. Zmiňuje konkrétně měkké dovednosti, tzv. *soft skills*, čímž může být např. schopnost naslouchat, schopnost organizace, týmové spolupráce a komunikace v týmu, umění být fěr nebo umění být efektivní. Respondenti zmiňovali, že toto jsou rozvojové oblasti, ale že hlavní věc, kterou je tábory naučí, je pohotovost. Protože na táborech se situace mění skoro z minuty na minutu, takže úkolem vedoucích je flexibilně a pohotově reagovat na jakoukoliv změnu. Také zmiňovali, že mnohdy posouvají své silné stránky, a naopak pracují na zlepšení svých slabých stránek a dělají určité kroky ze své komfortní zóny.

Americká asociace táborů (American Camp Association, 2022, online) zmiňuje, že hlavní motivací k organizaci letních dětských táborů je interaktivní zážitek pro děti, kde se děti rozvíjí, získávají schopnosti a dovednosti, učí se respektovat a dodržovat pravidla a nacházejí nová přátelství. Také jim vedoucí ukazují správné hodnoty v životě, jak se třeba chovat v některých situacích nebo jim dají prostor nést zodpovědnost. Tyto jednotlivé faktory zmiňovali i respondenti. Jejich motivací je rozvoj dětí, předávání určitého „know – how“, jak tábory fungují, jak to funguje v životě a co je čeká. Věc, kterou Americká asociace táborů nezmiňuje, je motivace emocemi dětí, hlavně pozitivními, a různé citové vazby, které vzniknou mezi vedoucími a dětmi, které se pak na tábor vrací za konkrétními vedoucími. Nejsilnější emoci a zároveň velmi silnou motivací je pro respondenty dětská radost a dětské

pozitivní emoce. Vidět, že děti tábory opravdu baví a že mají chuť se vracet respondenty naplňuje a motivuje.

Věcí, kde se poznatky rozporují, je ta, že Americká asociace táborů (American Camp Association, 2022, online) zmiňuje, že motivací pro vedoucí je potřeba vybudovat si vnitřní pozitivní sílu a stát se mocným vedoucím tak, aby šli dětem příkladem z hlediska jejich názorů, postojů a vůlí pracovat. Také by je měli inspirovat tím, že vytváří bezpečné a nekonfliktní prostředí. Respondenti naopak mluvili o tom, že pro ně má práce na táborech smysl právě v tom, že si nemusí na nic hrát a mohou být takoví, jací jsou a nic nepředstírat. Což znamená i to, dělat chyby a přiznat své silné a slabé stránky. Nesnažit se být dokonalý ve všem, hlavně aby šli příkladem, ale být upřímní k dětem, a i sami k sobě.

Ohledně třetí oblasti zkoumání, tak zde se respondenti a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy neshodují. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (2005) říká, že určité speciální dovednosti nebo schopnosti mít pro práci na táborech vedoucí nepotřebuje. Jediná věc, která může práci na táborech zkvalitňovat jsou mnohaleté zkušenosti z práce s dětmi např. z domovů dětí a mládeže nebo různých volnočasových aktivit pro děti. V podstatě jediná funkce, která by vzdělání mít měla je zdravotník, který musí mít buď akreditovaný kurz První pomoci nebo dosažené studium např. lékaře, všeobecné sestry nebo zdravotnického záchranáře. Respondenti v tomto bodě zmiňují, že naopak studium třeba psychologie je velmi užitečné a může vedoucím pomoci poznat, jak se děti mohou cítit v jednotlivých věkových obdobích a mohou mnohem lépe dětem porozumět a pomoci. Také studium první pomoci, nejen jakožto zdravotník, je velmi nápomocné v tom, že i když nejsou konkrétně zdravotníky, tak mohou pomoci v krizových situacích.

Během rozhovorů a následného zpracování vyvstalo několik dalších oblastí, které by se daly zkoumat. První je oblast získávání konkrétních dovedností – měkkých i tvrdých – znalostí a schopností. Směrem může být konkrétní výzkum, jaké schopnosti, znalosti a dovednosti tábory vedoucím daly a na jakých svých znalostech, schopnostech a dovednostech vedoucí zapracovali a zdali je posunuli a jakým způsobem na sobě zapracovali. Dalším směrem dalšího zkoumání může být komplexnost, náročnost a profesionalita táborů – proč a v jakém směru jsou takto specifické a komplexní, proč je na ně v dnešní době kladen takový důraz, a i třeba proč jsou tak náročné, ale zároveň málo

placené. Také si můžeme pokládat otázku, čím a jestli vůbec jsou tábory profesionální. Posledním směrem, který mi vyvstává je, zdali je nutné pro práci na táborech studovat Pedagogické fakulty nebo cokoliv, co souvisí s učitelstvím a prací s dětmi. Můžeme se ptát, jaké schopnosti získal vedoucí studující Pedagogickou fakultu a jaké schopnosti získal vedoucí studující např. Zemědělskou fakultu. Můžeme se ptát i od základu, zdali je nutné pro práci na táborech studovat vysokou školu nebo zdali stačí střední vzdělání s maturitou a jaký je tedy rozdíl mezi vedoucími, kteří mají dokončené středoškolské vzdělání a vedoucími, kteří mají vystudovanou univerzitu.

Závěr

K zodpovězení na hlavní oblasti problematiky zkoumání jsem použila kvalitativní metodu výzkumu, protože je založena na jednotlivých subjektech a nejde zde o kvantitu a množství. Kvalitativní výzkum umožňuje jít do hloubky, poznávat podobnosti nebo naopak rozdílnosti v tématech. Mou metodou zkoumání byl polostrukturovaný rozhovor, kde jsem si na základě tří výzkumných oblastí vytvořila dvanáct otázek, které jsem následně pokládala svým respondentům při rozhovorech. Polostrukturovaný rozhovor jsem si vybrala proto, protože má sice danou strukturu a otázky, ale umožňuje zároveň vložit vlastní otázky nebo odbočit od položené otázky a nedržet se přesně jasně dané struktury. Dalším pozitivním faktorem je to, že rozhovor probíhá slovně, což umožňuje vyslovit to, co má daný člověk právě na mysli a co chce o tématu v danou chvíli říct. Po rozhovorech jsem je následně všechny doslovně přepsala a použila otevřené kódování, díky kterému jsem si vytvořila 8 témat a podtémat, která jsem dále podrobně popisovala v analýze rozhovorů a poté je srovnávala v závěrečné diskusi. Při výzkumu se podařilo odpovědět na všechny ze zmíněných výzkumných oblastí a zároveň vzešla další témata, která by se dala dále zkoumat.

Závěrem chci říct, že i přes svou náročnost, neustálý pohyb a vysoké nároky nejen od rodičů dětí jsou tábory velmi zajímavou a smysluplnou náplní volného času studentů. Je proto potřeba věnovat velkou pozornost přípravě pracovníků – nejen zdravotníkům, ale hlavně vedoucím a instruktorům. Protože pokud tábory nemají kvalitní personál, nemůže být kvalitní program. Tím, že mají vedoucí na táborech zodpovědnost za všechny děti, je potřeba nejen vzdělání v rovině teoretické, ale i v rovině praktické, a hlavně v rovině sociální. Je potřeba pracovníkům demonstrovat různé situace, které mohou nastat a naučit je, jak pohotově a flexibilně reagovat. Zároveň je potřeba dbát i na rozvoj měkkých dovedností a toho, jaké silné stránky daný jedinec má a jak je na táborech může využít, a ještě více rozvinout. Poslední věcí, kterou zde chci zmínit je motivace. Jedinci, kteří na tábory jezdí mnoho let mají vybudovanou velmi silnou vnitřní motivaci založenou na různých faktorech. A proto je potřeba věnovat pozornost i tomu, aby tato motivace stoupala a ne naopak. Věřím, že tábory budou čím dál více na vzestupu a že se bude dařit zkvalitňovat přípravu vedoucích tak, aby se zároveň zvyšovala kvalita táborů a jejich náplně.

Seznam použitých literárních zdrojů

- 1) BRUMOVSKÁ, Tereza a Gabriela MÁLKOVÁ, 2010. *Mentoring: výchova k profesionálnímu dobrovolnictví*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-772-5.
- 2) BURDA, Jan a Vladimíra ŠLOSAROVÁ, 2008. *Tábory a další zotavovací akce*. Aktualiz. vyd. Praha: NIDM. ISBN 978-80-86784-59-5.
- 3) FOGLEAR, Jaroslav, 1966. *Hoši od Bobří řeky*. 9. vyd., (V MF 2.). Praha: Mladá fronta.
- 4) FRÍČ, Pavol a Tereza POSPÍŠILOVÁ, 2010. *Vzorce a hodnoty dobrovolnictví v české společnosti na začátku 21. století*. Praha: Agnes. ISBN 978-80-903696-8-9.
- 5) HADJ-MOUSSOVÁ, Zuzana, 2006. *Pedagogická psychologie pro vychovatele*. Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta. ISBN 80-7290-243-1.
- 6) HÁJEK, Bedřich, Jaromír HARMACH, Otto HOFFMANN, Otakar JÍRA a Hana Jírová, 2004. *Děti, vedoucí, volný čas*. Praha: IDM MŠMT. ISBN 80-86784-06-1.
- 7) HÁJEK, Bedřich, Břetislav HOFBAUER a Jiřina PÁVKOVÁ, 2008. *Pedagogické ovlivňování volného času: současné trendy*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-473-1.
- 8) HÁJEK, Bedřich, Břetislav HOFBAUER a Jiřina PÁVKOVÁ, 2010. *Pedagogika volného času*. 2., přeprac. vyd. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta. ISBN 978-80-7290-471-6.
- 9) HÁJKOVÁ, Aneta, 2021. *Význam studentské pedagogické praxe pro rozhodování o vstupu do profese: Aneb Nezačínající Učitelé*. Praha. Diplomová práce. Univerzita Karlova. Vedoucí práce Ing. Karolina Duschinská Ph.D.
- 10) HOFBAUER, Břetislav, 2004. *Děti, mládež a volný čas*. Praha: Portál. ISBN 80-7178-927-5.
- 11) JIRÁSEK, Ivo, 2019. *Zážitková pedagogika: teorie holistické výchovy (v přírodě a volném čase)*. Praha: Portál. Gymnasion. ISBN 978-80-262-1485-4.
- 12) NOVÁK, Josef, 1958. *Jak využít volného času žáků*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství. Na pomoc učitelé.

- 13) PÁVKOVÁ, Jiřina, 2001. *Pedagogika volného času: teorie, praxe a perspektivy mimoškolní výchovy a zařízení volného času*. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 80-7178-569-5.
- 14) PÁVKOVÁ, Jiřina, 2008. *Pedagogika volného času: [teorie, praxe a perspektivy výchovy mimo vyučování a zařízení volného času]*. Vyd. 4. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-423-6.
- 15) PÁVKOVÁ, Jiřina, 2014. *Pedagogika volného času*. V Praze: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta. ISBN 978-80-7290-666-6.
- 16) SPOUSTA, Vladimír, 1994. *Teoretické základy výchovy ve volném čase: Úvod do studia pedagogiky volného času*. Brno: Vydavatelství Masarykovy univerzity.
- 17) ŠORMOVÁ, Lucie a Alžběta KLÉGROVÁ, 2006. *Dobrovolnictví*. Praha: Vzdělávací institut ochrany dětí. ISBN 80-86991-68-7
- 18) ŠVAŘÍČEK, Roman a Klára ŠEĐOVÁ, 2014. *Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách*. 2. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0644-6.
- 19) VALLORY I SUBIRÀ, Eduard, 2016. *Světový skauting: výchova ke globálnímu občanství*. Praha: Junák - český skaut, Tiskové a distribuční centrum. ISBN 978-80-7501-097-1.
- 20) VÁŽANSKÝ, Mojmír a Vladimír SMÉKAL, [asi 1995]. *Základy pedagogiky volného času*. Brno: Paido. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-901737-9-9.
- 21) ZAPLETAL, Miloš, 1969. *Jak vést letní tábor*. Praha: Mladá fronta. Edice Jak.
- 22) ZICH, František, 1978. *Co s volným časem*. Praha: Pressfoto. Odpovědi.

Seznam použitých online zdrojů

- *Agentura Tapaza: dětské tábory 2022* [online], 2022. Olomouc: Agentura Tapaza [cit. 2022-04-17].
- *Volný čas a prevence u dětí a mládeže* [online], 2002. Praha: ČIHÁK TISK [cit. 2022-04-17].
- *Benefits of Camp, 2022. American Camp Association - enriching lives through the camp experience* [online]. North Martinsville: © 2022 American Camp Association [cit. 2022-04-15]. Dostupné z: <https://www.acacamps.org/campers-families/because-camp/benefits-camp>
- *Four Secrets for Effective Human Interaction at Camp., 2022. American Camp Association - enriching lives through the camp experience* [online]. North Martinsville: © 2022 American Camp Association [cit. 2022-04-15]. Dostupné z: <https://www.acacamps.org/resource-library/camping-magazine/four-secrets-effective-human-interaction-camp>
- *Sdělení MŠMT k pořádání dětských táborů, 2005. MŠMT - Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy* [online]. Praha: MSMT [cit. 2022-04-17]. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/mladez/sdeleni-msmt-k-poradani-detskych-taboru>
- *Skauting - Historie, 2022. Skaut: Najít kamarády. Zažít dobrodružství.* [online]. Praha: Skaut [cit. 2022-04-17]. Dostupné z: <https://www.skaut.cz/skauting/historie/>
- *The Hidden Motivation for Today's Staff, 2022. In: American Camp Association - enriching lives through the camp experience* [online]. North Martinsville: © 2022 American Camp Association, 2008 [cit. 2022-04-15]. Dostupné z: <https://www.acacamps.org/resource-library/camping-magazine/hidden-motivator-today's-staff>
- *Why Work at a Summer Camp?, 2022. Camp Staff USA* [online]. USA [cit. 2022-04-17]. Dostupné z: <https://campstaffusa.com/why-work-at-a-summer-camp/>
- *Zdravotník na dětských akcích, 2016. Poradna ČRDM: pro organizace pracující s dětmi a mládeží* [online]. Praha: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2018 [cit. 2022-04-17]. Dostupné z: <http://poradna.crdm.cz/zdravotnik/zdravotnik-na-detskych-akcich-1101>

Seznam příloh

1) Polostrukturovaný rozhovor 1 – Nela

1) Co studuješ za školu a obor?

Jsem na vysoké škole Ambis, studuji ekonomiku a management a konkrétně manažerskou psychologii.

2) Jaký je tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?

Já si myslím, že pozitivní. Na střední škole jsem chodila dobrovolničit a vypomáhat na různé akce jako byly třeba maratony v Praze a tak.

3) Jaký je tvůj vztah k letním dětským táborem?

Velice velice pozitivní. Miluju dětské tábory.

4) Jak dlouho jezdíš na tábory jako vedoucí/instruktor?

Letos to bylo pátým rokem.

5) Jak ses dostala k Agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?

Dost- našla jsem si vlastně agenturu Tapaza na internetu, ale poprvé jsem tam jela jako dítě a další rok jak instruktor už protože už jsem byla starý dítě.

6) Čím popřípadě jak tě naplňuje práce s dětmi?

Naplňuje mě dětská radost a jejich rozzářená očička. Mám ráda děti, tak asi to mě naplňuje, baví mě to.

7) Co je tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?

Reálně asi to, že vidím, že to ty děti baví a mě baví to, že to baví ty děcka a to mě asi naplňuje. Že vypustím dospělé dospělácký traumata a problémy.

8) Co ti práce na táborech přináší?

Asi to, asi je to i ten důvod proč mě to baví. Přináší mi to to, že tam člověk vypustí ty přesně ty dospělé problémy a soustředí se tam prostě na ty děti a na to udělat jim hezkej tejděn.

- 9) Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na táboře? Pokud odpoví ano, zeptat se, co to bylo.

To si myslím, že určitě ne, jelikož moje střední byla chemická a teď kon studuju ekonomku, takže to asi nee.

- 10) Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a), aby Tvoje práce na táborech byla kvalitnější?

Já jsem si chtěla dělat kurz jakoby no pro volnočasovou pedagogiku, že jsem se doslechla dočetla, že na to je kurz, ale čas peníze tak jsem se k tomu nedostala, takže.

- 11) Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních táborech?

Hlavní smysl? No asi to, že tam jezdí jako i dost děcek s nějakýma problémama jak v rodině hodně tam jezdí prostě děti z dětských domovů a ty děcka tam úplně vypustěj a vlastně ani nevíš že ty děcka, nebo víš, že ty děcka maj problémy, protože to maj v papírech, tak to víš, ale pak to ty děcka vypustěj a to je super.

- 12) Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?

Ano chci. Kvůli dětem. Ale těžko říct, jak to bude za rok s prací, v tomhle práce člověka hrozně omezuje, ale určitě chci.

2) Polostrukturovaný rozhovor 2 – Leona

- 1) Co studuješ za školu a obor?

Aaa takže studuju, teďka vlastně druhým rokem VŠCHT v Praze na fakultě potravinář – ježiš – biochemické a potravinářské techn-nevím. FPBT fakulta potravinářské a biochemické technologie, už jsem na to přišla a studuju teda obor mikrobiologie a biochemie.

- 2) Jaký je tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?

Tak vlastně teďka v současný době žádný dobrovolnictví jakoby nedělám, ale když jsem chodila na gympl, tak jsem chodila pomáhat do domova důchodců, kde vlastně jako nebyla jsem teda s těma klientama, ale pomáhala sem v kanceláři, kde sem jakoby dělala administrativní činnost a párkrát jsem se podílela taky na organizaci různých jakoby akcí, který byly pořádány střediskem volného času prostě v Poličce. Byly tam nějaký čarodějnice

pak nějaké dětské den, jsme vlastně byly u různých aktivit, ty dětičky jako k nám chodily, a tak no.

3) Jaký je tvůj vztah k letním dětským táborem?

Tak vlastně úplně úplně skvěle, já jako ehm prostě od mala jezdím na tábory a pak jsem se teda v sedmnácti, když už teda jako bylo moc pozdě abych jezdila na tábory jako účastník, tak jsem se rozhodla, že teda další rok, tudíž v osmnácti, pojedu poprvý jako instruktor, že to zkusím zase z té jiný jakoby perspektivy, že si to chci vyzkoušet no a hrozně mě to zaujalo ta práce s těma dětma, takže vlastně jezdím doted'.

4) Jak dlouho jezdíš na tábory jako vedoucí/instruktor?

Jezdím od těch osmnácti, kdy sem jela poprvý jako instruktor.

5) Jak ses dostala k Agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?

No takže k Tapaze sem se dostala vlastně tak, že já sem jezdila jako účastník s Agenturou 7 do Náměště, kde vlastně jsem byla taky poprvé jako instruktor, právě v těch osmnácti letech a úplně mi to nevyhovovalo prostě organizačně, nesedla sem si s těma vedoucíma, tak sem na příští rok hledala nějakou alternativu a napadla mě právě Tapaza, protože je to jakoby konkurenční agentura k té Agentuře 7 protože dřív vlastně byly jakoby jedna Agentura a pak právě se Tapaza oddělila v roce 2013 2014 nějak tak.

6) Čím popřípadě jak tě naplňuje práce s dětmi?

Aaa ježiš to je hrozně těžká otázka. Já nevim, mě hrozně baví, když ty děcka prostě odjížděj z toho no jako líbí se mi prostě, když ty děcka odjížděj z toho tábora a nechtěj jet pryč, protože se jim na tom táboře tak líbilo. Takže mě se prostě, já sem ráda, že jako těm dětem dělám program, že se s nima jakoby sbližuju, že je třeba vyslechnu pomůžu jim s jejich jakoby problémama a z toho týdne, kterej na tom táboře jako stráví vlastně i díky mně se stane jakoby úplně nezapomenutelný týden pro hodně prostě těch děcek jako. Doufám teda, že to tak je.

7) Co je tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?

Aaa, no asi to co sem ted'ka řekla, prostě dělat ty děti šťastný a taky hlavně je to pro mě určitá forma odreagování. Jako je to fajn odjet prostě do přírody, úplně vypnout, neřešit aaa

ty problémy, se kterejma se prostě potýkám každéj den to absolutně prostě vypustim na těch táborech a to je jako taky fajn prostě pro mě.

8) Co ti práce na táborech přináší?

Aaa mhm nový kamarády, a to jak z řad vedoucích, tak i z řad dětí a takovej pocit, že jako dělám asi něco dobrýho. Pro sebe i pro ostatní no.

9) Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na táboře? Pokud odpoví ano, zeptat se, co to bylo.

Mhm asi úplně ne vzhledem k tomu, co studuju. Chemická škola asi úplně ne mhm řekla bych, že ne.

10) Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a), aby Tvoje práce na táborech byla kvalitnější?

Jako při studiu vejšky? To nevim, to taky asi úplně nevim jako jestli se jako vztahuje k tomu mýmu jako co prostě studuju. Já to nemám jako že by se úplně to, co studuju vztahovalo jakoby, že jo k těm dětskejm táborům takže to je spíš z takový mý jakoby vlastní iniciativy, že chci s těma dětma jako pracovat.

11) Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních táborech?

Aaa tak. Já myslim, že je fajn, pro ty děti, že sou jakoby dostanou se třeba do jinýho kolektivu, víc se dostanou ze svojí vlastní sociální bubliny, poznaj ostatní děti, který třeba nepochází ze stejných jakoby background, já nevim jak to říct česky – prostředí jako oni, třeba když prostě jezděj na ty tábory děti z dětských domovů, tak taky vlastně to pro ty děcka, který jsou z normální prostě úplný rodiny může být jakoby úplně jiná zkušenost, což si myslim, že je fajn. A taky asi že to ty děcka učí do jistý míry prostě samostatnosti, že ne vždycky tam budou ty rodiče a že ne vždycky jako se na ně můžou teda spolehnout, že taky se musí spolehnout samy na sebe.

12) Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?

Ano stoprocentně, baví mě to, mám hrozně ráda děti hrozně ráda s nima pracuju a myslim si, že ta práce s dětma mě posouvá dál i jako no prostě v rozvoji sebe sama samé. Tak jo, to je asi všechno.

3) Polostrukturovaný rozhovor 3 – Jonáš

1) Co studuješ za školu a obor?

Aaa zaměstnanej jsem jako v Tapaze aaa u kluků a jinak na ičo dělám v pojišťovně, v generaličské.

2) Jaký je tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?

Aaa no tím, že sme jako dobrovolnictví dělali dost často jako inventový akce, neplacený aaa takový různý jako pomoc s toči aaa školení na školách. Byl jeden borec kterej dělal jakoby aaa volnočasový aktivity ať nesedí dítě na telefonu a u počítačů tak tam představoval jakoby kroužky, takže my sme tam měli taneční skupinu, on tam měl nějaký jakoby kluky, co jezdí na koloběžkách a takhle. Tak my sme se s ním kdysi dávno jako bavili vyloženě na pivu, že prostě tohle dělá tak my sme mu říkali, že my máme teda taneční skupinu tak jestli s tím chcou nějak jako pomoci s propagací, takže pak jsme třeba dělali to bylo super menuje se to find your way něco takovýho myslím, aaa tak to dělali pro základky jako, jako dobrovolně no. To byla asi největší zkušenost s tím.

3) Jaký je tvůj vztah k letním dětským táborem?

Haha miluju hh. Aaaa hele já to říkám jednoduše – za mě, když sme začínali, tak aaa se neposílali fakt ani peníze za to, že jako děláš vedoucího. Na ten tábor by měli lidi, myslim si, jezdit jako z důvodu toho, že je to baví, ne z důvodu toho, že si tam chcou vydělat, protože za těch deset dní prostě to, co dostaneš na tom táboře tak v jakýkoliv jiný brigádě prostě vyděláš mnohem víc. Aaa takže můj vztah je takovej, že to fakt dělám aaa jako protože mě to baví nehledě na to, že když jsem třeba pracoval jako normálně eště v na hpp i jinde tak aaa když si člověk jako bere dovolenou kvůli tomu tak je na tom fakt jako tratnej jo takže k tomu fakt musíš mít jako nějaký cit za mě. Což ja ten cit tam v tom mám, protože sem tam našel spoustu kamošů, spoustu lidí, co mě pomohli v životě aaa spoustu lidí kterým sem mohl já pomoci a tak, takže tam je to fakt jako srdíčková záležitost.

4) Jak dlouho jezdíš na tábory jako vedoucí/instruktor?

Aaaa na tábor jezdím od roku 2010, takže 11 let aa začal jsem jako instruktor vlastně, druhý rok aa už to bylo jako vedoucí, tak jsem to tak nějak táhl jako vedoucí a hlavní vedoucí jsem

ted'ka vlastně 3 roky v Berouně, ještě jeden rok sem byl v Kunčicích takže 4 roky hlavní vedoucí jinak teda jako vedoucí.

5) Jak ses dostala k Agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?

Chceš celej příběh? Ten je vtipnej celkem. Aaa my sme tancovali s klukama v Krnově aa byl tam kamarád, kterej se poznal s kamarádkou, s Kačou, ať to máme pojmenovaný, která už jako na tu Agenturu jezdila aa akorát to tehdy ještě nebyla Agentura TAPAZA, ale Agentura 7. Aaa no a byli sme v Vrbně, sme jeli za nima na něký slavnosti, na kolotoče a takhle a tomu mýmu kamarádovi vypadl kámoš kterej tam s nim měl jet. Tak prosil mě, tim že tancuju a jezdil sem na tábory, jestli nechcu jet s nima a byli sme v tom Vrbně na těch slavnostech a Kača nás jako pře-pře-přemlouvala ať zavoláme teda Mišovi, aaa tomu majitelovi aaa ať aaa mu zavolám, jestli teda jako můžu přijet nemůžu přijet, protože to bylo třeba 5 dní před 5 dní před odjezdem. A on furt joo já ti zavolám ted' máme poradu a toto toto. A tak sme čekali fakt to a den před odjezdem sem mu volal už jako finálně, to sme zas byli někde na někym pivu nebo na něčem a finálně sem mu volal „hej Mišo zítra se odjíždí mám přijet nebo nemám přijet. Jo tak přijed““. Tak sem se přijel sem domů zbalil sem si věci a jel sem na tábor a od té doby už se mě nez bavili haha. To sem byl eště malý píske.

6) Čím popřípadě jak tě naplňuje práce s dětmi?

Hmhm čím. Mě na tom asi nejvíc aa baví nebo co mě jako na tom naplňuje, že za prvý poznáš x milion jako druhů těch dětí nebo jejich nálad a věci jako jsou. Ale co mě nejvíc naplňuje že tim že já sem si prošel něčim stylem aaa kroužky a tadyty věci a chtěl sem ať aaa nebo strašně mě baví prostě vidět na těch dětech že je něco baví, jo přesně tak, jak sme dělali ten findyourway aaa že nesedí prostě na compu nebo nesedí to, že něco prostě pro sebe dělaj. Nehledě na to že ze spoustu těch dětí aa máš aa nebo de vidět nákej potenciál toho, že by tohle třeba mohli dělat taky. Takže se jim snažíme předávat prostě, ať já nebo kdokoliv, se jim snažíme předávat aaa něký aaa něký ne know how života ale prostě něký zkušenosti s čím sme se my už potkali a aa nejvíc mě teda naplňuje, přesně to když vidím, že se ty děcka tím řídí třeba a posouvaj se v tom životě dál a úplně co je nejvíc jako tak ego up aaa když přesně ty děcka se pak stanou instruktorama, vedoucíma a vidíš že to dělaj dobře. Víš, že vidíš, že to ne že to dělaj podobně jak ty nebo to, ale že vidíš ty krůčky prostě nahoru a pak

se tady z těch jako dětí, který byli třeba moje děti na tábore stávají hlavní vedoucí, a to je super, to je hustý.

7) Co je tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?

To asi je dost úzce spojený tady s tím, že pro mě je ta motivace aaa asi to, že vidím ten progres těch těch lidí to je jako za mě asi nejvíc co, co mě táhne jako proč to dělám.

8) Co ti práce na táborech přináší?

Aaa no když pomínu za svoji osobu jako nějaký zkušenosti nebo nějak jako nekomfort aaa stylu že fakt jedeš 24/7, musíš reagovat na určitý situace jinak než bys reagovala normálně třeba, jo ať to sou nějaký ty resty nebo ať je to něco prostě cokoliv tak to, tak aaa asi tadyto, jako zkušenost v tadytom odvětví a hlavně teda zkušenost aaa pro mě, protože mě vždycky strašně bavila jakoby psychologie a dětská psychologie, tak aaa přesně jako rozklíčování tadytěch problémových dětí jako proč co, proč to dělaj jak je otočit aby to nedělali a to no, takže to je tak jako za mě ta největší zkušenost, protože to nevyužiješ jenom na tábore ale celkově jako v životě že jo.

9) Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na tábore? Pokud odpoví ano, zeptat se, co to bylo.

Aaa to asi úplně ne, nebo jako kdyžbych řešil jako svoje práce tak asi ne ani studium. Ale spíš to byli přesně tadyty volnočasový aktivity a tím, jak sem jako žil jako dítě nebo jako že, že sem si prošel tadytěma věcma všema jako kroužkama a koníčkama a tadytim. Takže to asi víc.

10) Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a), aby Tvoje práce na táborech byla kvalitnější?

To je ta otázka, na kterou jsem dělal „hmm“. Aaa přemýšlím. Asi mě chybí, aaa ted' asi nebudu mluvit jako za sebe ale za vedoucí co vidím jako já, který mám pod sebou, tak si myslím že jim aaa dost chybí, ne asi úplně jako naškolení, ale vyloženě nějak blok právě tadyté psychologie nebo nějaké té jako empatie jak mluvit s dětma, jak se k nim chovat, co působí nepůsobí, protože spousta těch lidí ted'ka nemaj tu motivaci s těma dětma fungovat

jako správně. Oni dělají dobře tu práci – jo ty děcka odvedou a postaraj se o ně, jsou zodpovědní, ale chybí tam takový to empata ta empatie a to, že ty děcka se fakt do nich úplně brutálně zblázněj a jsou to takový ty jejich modly, to prostě u spousty vedoucích ted'ka není. Takže to si myslím, že kdyžby někdo dal větší jako pozornost tadynatu stránku aaa těm vedoucím a řekl jim to buď na nějakým školení nebo to samý asi ve škole, jestli se o tom někde baví nebaví, těžko říct. Ale myslím si že, a zas není to asi jenom na tábor ale celkově do života, že aaa by člověk měl projít někde – buď ve škole nebo někde, nákou takovou jako nějakým takovým školením jako aseritivty, empatie a toho, jak jako jednat s lidma a co čekat od těch lidí, když se k nim budu chovat takhle nebo takhle a tady toto.

11) Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních táborech?

Aaa zas aaa je to úplně jednoduše, když to vezmu za děcka, tak aaa se zas budu opakovat, ale je to přesně takovýto najděte si prostě něco, co vás baví a do toho vložte svoji energii. Jo je nesmysl jako dávat energii do nesmyslných věcí, který ti v životě nic nedají prostě, jakože flákání se po venku někde a chlastání a tadytěch věcí. Aaa takže za mě asi jako u dětí toto. A co se týká u vedoucích, tak aa zas, že to jsou ty zkušenosti do života pak jak přece jenom už je to nějaká práce, takže aa nějaký srovnání jakoby „hele tohle je sranda, ale tohle už je za čarou, prostě ted' seš můj nadřizenej kterej mi říká že takhle to má být ta práce odvedená, pokud není odvedená tak tě za to má čekat nákej trest nebo nějaký viš jako že tady toto. Takže za mě je to určitě takovej dost dobrej krok do toho dospělýho života, pokud si někdy potom ten člověk hledá práci, tak je to takovej ten odrazovej můstek dobrej, aby měl tu zkušenost prostě jak to zhruba může v té práci fungovat a že tady je to taková jednoduchá verze pak může přijít ta horší verze samozřejmě.

12) Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?

Aaa hele, pokud to půjde, tak samozřejmě ano. Je to přesně z důvodu toho, že tam mám prostě zažitý nějaký svoje časy, nějaký svoje zkušenosti, nějaký svoje zážitky aa doporučoval bych to teda každému zažít, protože to je fakt sama to viš. Aa jako dál určitě chci, jen tam je prostě otázka toho, člověk to nemůže dělat do nekonečna, aa ta fyzická stránka taky není úplně okej po nějakých letech takže, takže určitě chci ale záleží prostě jak mě to dovolí moje druhá práce a jak to zvládnou jako fyzicky.

4) Polostrukturovaný rozhovor 4 – Nina

1) Co studuješ za školu a obor?

Studuju vysokou školu, obor psychologie. I město? Dobrý.

2) Jaký je tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?

Aaaa, určitě kladný, ale aaam záleží jako na časových možnostech, jakože na střední škole přeci jenom to dobrovolnictví bylo jednodušší a účastnila sem se nějakých programů, ale teď už na té vysoké ten čas jakoby tolik na to není no. Ale rozhodně když můžu, tak du ráda.

3) Jaký je tvůj vztah k letním dětským táborem?

Rozhodně víc, než pozitivní aaa to se budou asi všichni opakovat, jakože to nějakým způsobem jako děláme srdcem, je to něco, co jako máme rádi, takže aaa vztah může být jako pro nás asi jedine kladný, protože to je prostě to, co chceme a to co máme rádi.

4) Jak dlouho jezdíš na tábory jako vedoucí/instruktor?

Aaaa 5 let.

5) Jak ses dostala k Agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?

Aaa přes kamarádku.

6) Čím popřípadě jak tě naplňuje práce s dětmi?

Jak byl ten začátek? Čím a jak. Přemyslím nad tím jak. Mmm tak teď se budu muset zamyslet no, jsem si myslela, že to zvládnou z fleku, ale. Jako odjakživa můj jako postoj k práci s dětma byl jako taky možná jako klišé, že děti sou vlastně úplně jako neviný taková ta Lockova tabula rása a to co my jim jako předáme, tak to je jakoby bude formovat, takže jako využít toho, že voni nejsou jakoby od přírody zlý a tak jak my se k nim budeme chovat a budeme si jako na tom dávat záležet tak budeme tvořit jakoby novou společnost. Je to až takový jako hodně jako přehnaný, ale to byl takovej nákej jako motiv, kterej se mě od jakživa líbil, jakože sou tvárný a neviný víceméně, což se nějakým způsobem asi nezměnilo, akorát už to není tak extrémistický teda. Naplňuje, tak jako kdybych to vzala jako úplně jako od nějakého základu tak je to rozhodně jako pocit jako štěstí, jakože fakt aaa můžeme být jako sami sebou s nima, oni nás jako nesoudí, my nesoudíme je. Mmm stačí to?

7) Co je tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?

Motivací. Tak můžu ti říct, že peníze to určitě nejsou. Asi především nějaká jako sebezkušenost, aaa zjišťování, v čem sem dobrá aaa získávání nových dovedností aaa i nějaká jako seberealizace co se týče vytváření toho programu pro ty děti, a to je asi všechno.

8) Co ti práce na táborech přináší?

Tak rozhodně radost, aaa spoustu zkušeností, který sou jako docela k nezaplacení aaa nevím, jak to formulovat. Jako víceméně, že mě jako učí, jak jako reagovat na nějaký situace, který se fakt jako potencionálně budou moct jako dít i jako v rámci mého oboru, takže, jo asi tak.

9) Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na táboře? Pokud odpoví ano, zeptat se, co to bylo.

Dovednosti asi ne, jakože kvůli tomu, že sem ve druháku jinak bych si troufla říct že i dovednosti. Ale furt je to studium jako v tom druháku eště takový jako spíš orientovaný na jako tu teorii než tu praxi. Ale jako rozhodně nějaká jako vývojová psychologie mi pomohla jako k porozumění tomu, co se jako může odehrávat v těch jako hlavách těch dětí a čím oni si zrovna prochází i třeba co už je pro nás jako jako hůř představitelný prostě co, jaký problémy má dítě od sedmi do desíti let třeba. Tak v tom mě rozhodně pomohla ta škola, si znovu vlastně zvědomit co sou jako ty priority pro to dítě a co ono zrovna jako řeší a co ono považuje za důležitý, takže jo.

10) Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a), aby Tvoje práce na táborech byla kvalitnější?

Co bych se měla dozvědět, aby moje práce byla kvalitnější? Mmmmm jako možná nějaký modelový situace, já teda v tuhle chvíli jako nevím právě jestli voni přijdou, ale fakt jako zkusit se prvně jako teoreticky naučit, jak řešit určitý prostě problémy, krize a podobně. I určitě nějakou jako interaktivní formou, ale ono to asi ani jinak nejde, ale rozhodně tak, aby jako by člověk už byl připravenej na to, že může třeba přijít nějaká stresová situace, tak aby na to byl připravenej už aspoň v rámci té teorie čímž by snížil jako tu pravděpodobnost, že třeba ztuhne úplně.

11) Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních táborech?

Smysl. Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních táborech? Smysl je takovej pro mě strašně obecněj pojem jako přemyšlim jak to uchopit. Mmmm. Ne asi nevim. Zkusíš mi to trošku víc přiblížit tu otázku, jak bych ji měla pochopit?

Jo takhle, takže vícemeně jako to, že to nám jako personálu jako jednoznačně prostě přináší radost to je za mě smysl jako aaa tábora. V první řadě samozřejmě ale spokojenost dětí, což se jakoby aaa vztahuje i k té organizaci, že my si musíme dávat záležet, aby ten program jako byl kvalitní tak, aby si ty děti odnesly co nejvíc zážitků aaa co nejvíc vlastně kontaktů na ty svoje prostě kamarády aa aby to pro ně bylo až na takové úrovni, že se k nám jakoby budou chtít vracet. Takže já vnímám ten smysl asi spíš orientovanej na ty pocity. Jako věřím tomu, že by se dalo jít i jako dál ve smyslu, že někdo z toho určitě vydělává peníze, rodiče sou rádi, že nemají deset dní děti a podobně, ale ten primární jako smysl, co já v tom vidím sou rozhodně a jediné pozitivní emoce, jak na straně personálu, tak na straně dětí a úplně nejlp i na straně rodičů.

12) Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?

Aaa určitě bych chtěla, protože nejenom, že mě to teda naplňuje, ale i jakoby ty zkušenosti v uvozovkách nikdy nekončí ty i kdyby kdybych jezdila na tábor deset let, tak se pořád budu setkávat s novými situacema a budu se učit na ně reagovat takže vlastně nikdy to nebude stereotyp, nikdy to nebude nuda a myslim si, že je i menší pravděpodobnost, že by třeba nastalo nějaké vyhoření protože fakt ta práce se vícemeně pořád mění, děti se mění tam vlastně asi žádný jako aspekt nezustáva stejnej v průběhu let, takže určitě bych se jako tomu chtěla věnovat a budu doufat, že mi to jako časovy možnosti dovolí co nejdýl to půjde.

5) Polostrukturovaný rozhovor 5 – Klára

1) Co studuješ za školu a obor?

Tak já studuju Gymnázium Jana Nerudy v Praze a je to všeobecné gymnázium, takže jo je to všeobecné gymnázium aaa je to šestiletá škola.

2) Jaký je tvůj vztah k dobrovolnictví a volnočasovým aktivitám?

Tak můj vztah k dobrovolnictví je rozhodně kladný, já moc ráda pomáhám a chodím na různé dobrovolnické akce. Třeba nedávno sem zasazovala stromy a teďka to bude znít asi jako

takový celkem klíšé, ale já v tom dobrovolnictví vidím takový poselství změnit svět k lepšímu nebo jak to říct, takže proto jako tyto akce a aaa tak mám moc ráda. No a můj vztah k volnočasovým aktivitám je teda taky kladný, já sama chodím jako protože ještě aaa ještě ani nejsem dospělá že jo, tak jako sama chodím ještě do několika kroužků a v budoucnu bych chtěla sama vést taky nějaký volnočasový aktivity například aaa právě tanec bych chtěla vést nějaké lekce nebo tak, takže to.

3) Jaký je tvůj vztah k letním dětským táborem?

Tak ježiš to je krásná otázka, noo tak jako dětský letní tábory to je prostě pro mě úplně taková srdcová záležitost aaaa teda můj vztah k nim je samozřejmě jako taky kladný a hrozně ráda na ně jezdím a už jenom tyjo tady čtu tu otázku a úplně se rozplývám, protože to fakt jako na táborech tam se zažívají takový vzpomínky, který sou prostě na celý život a myslím si, že každý dítě by si mělo na nějaký tábor by prostě mělo jako aspoň jednou za život jet a jako když někdy slyším, že prostě některý děti nikdy v životě nebyly na táboře tak si říkám úplně jaká to je škoda protože fakt podle mě každý dítě by si mělo někdy v životě zažít nějaký tábor protože fakt jako tam no tak každý tím radši končím.

4) Jak dlouho jezdíš na tábory jako vedoucí/instruktor?

Tak já jezdím jako instruktor na tábory 3 roky, letos pojedu čtvrtým rokem.

5) Jak ses dostala k Agentuře Tapaza, kde jezdíš jako vedoucí/instruktor?

Tak já jsem se na k Tapaze jezdila přes mojí sestřenicí, která na tábory začala jezdit jako dítě a když začala jezdit jako vedoucí, právě na Tapazu, aaaa tak mě pozvala abych na Tapazu taky jela, takže já sem řekla, že jo tak jako vyzkouším to a to sem tam teda jela jako dítě a jezdila sem šest let jako dítě a potom jsem aaa začala jezdit jako instruktor.

6) Čím popřípadě jak tě naplňuje práce s dětmi?

Taak tyjo to je otázka. No mě to určitě naplňuje tak, že já v tom vidím prostě smysl ehmm já v tom prostě vidím takovej jako životní smysl že dělám prostě něco dobrýho jak pro sebe tak i pro děti a hlavně ty děti mi přinášejí úplně takovou energii z které potom jako čerpám a i když prostě jako ty tábory sou strašně náročnou záležitostí nebo jako prostě už jenom i ten týden jak tam jezdím tak jako je to náročný, alee ta dětská radost a ty děti ty prostě

dokáží aaa mi potom dát tolik energie, že prostě si říkám že jako jo to se fakt vyplatí, takže ehmm takže tak.

7) Co je tvojí hlavní motivací při práci na táborech jako vedoucí?

No tyjo tak já bych řekla, žeee mojí hlavní motivací je asi rozhodně dětská radost, jako ted'ka to bude znít asi jako no asi je to dětská radost protože třeba i jenom okamžik kdy si říkám, že jako fakt ta moje práce na táborech za něco stojí je když se třeba dětem z tábora ani nechce jet domů a mrzí je, že už musí jet a to si fakt jako vždycky říkám, tyjo tak jako asi asi jako tu práci jako odvádíme jako my vedoucí a instruktoři dobře jo, takže moje hlavní motivace když to fakt jako se tak jako nad tím když se na to podívám tak to je právě asi ta dětská radost no protože to je fakt něco neskutečného.

8) Co ti práce na táborech přináší?

No tak práce na táborech mi toho přináší opravdu hodně a řekla bych, že to sou aa především pro mě jako zkušenosti do života, který bych odjinud prostě nikdy jako neměla. Aaa přijde mi, že fakt jako na těch táborech zažiju takový situace, který prostě normá v normální životě bych nikdy nezažila a beru fakt jako ono se to nezdá, ale na těch táborech tolik zkušeností mi to předalo do života, který fakt jako sou hodně důležitý a to jenom jako když si tak jako zpětně uvědomuju že jo, když na ty tábory jezdím tak si jako neříkám aa tohle je zkušenost tohle je zkušenost alee když tyjo ted'ka tak nad tím přemýšlím, tak jako dává mi to do života fakt ty tábory mi toho dávají do života fakt hodně a myslím si, že mě jako i osobnostně posunují hodně hodně jako jinam než když sem předtím byla když sem nejezdila na tábory a přitom jako je to jenom letní záležitost takže to je fakt jako hustý, když nad tím takle přemýšlím.

9) Získala jsi díky studiu nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na táboře? Pokud odpoví ano, zeptat se, co to bylo.

No, takže tím, že studuju všeobecný gymnázium tak bych, a tam se jako učíme z každého oboru něco málo jako přijde mi, tak bych řekla že jako určitě ano, sem jako ano získala jsem díky studiu nějaký schopnosti nebo dovednosti aaa například jako pokud mám něco říct jako třeba příklad tak bych řekla, že mi aaa pomohla třeba psychologie, kde sem se jako dozvěděla dost věcí právě i o tom jako různě třeba o vývojových stádiích jako dětí prostě a jak se chovají různé děti a tak což jako doted' prostě uvědomuju si to u těch dětí, že třeba

vim že k téhle věkové kategorii dětí aaa se mám chovat radši takhle a tak takže to. A potom bych taky řekla, že jako tělocvik a biologie ehmm mii rozhodně daly nějaké schopnosti nebo dovednosti k práci vedoucího na tábore a tam sme se právě třeba učili první pomoc, a to mi přijde, že se na tábory jako rozhodně hodí, takže to.

10) Co jsi se při studiu měl/a dozvědět (a nedozvěděl/a), aby Tvoje práce na táborech byla kvalitnější?

No tak to teďka se budu možná trochu opakovat, ale řekla bych že je to zase ta první pomoc jo protože myslím si, že jako my sme se na škole učili jenom základy první pomoci a přijde mi, že jako by se to rozhodně jako že to je takovej problém jako dle mého názoru je to takovej problém trochu i jako českýho školství, že mi přijde, že se jako ta první pomoc nevyučuje vůbec do hloubky a přitom je to jako taková věc, která by podle mě se měla jako rozhodně učit víc do hloubky a měla by se víc probírat protože to jako není věc, která by byla důležitá jenom na tábory ale celkově prostě do života jo, protože nikdy nevíš kdy jako to budeš potřebovat a potom jako je nejhorší když jako vidíš, že někomu se něco stalo ale ty vlastně nevíš co máš v tu chvíli dělat takže to mi přijde, že by se jako rozhodně na školách mělo probírat víc protože to jako je fakt jako důležitá dovednost, kterou by měli všichni ovládat. A přijde mi že tomu tak vůbec není a právě až na Tapaze i třeba jenom jako na školení sem se dozvěděla tolik informací, který sem prostě nevěděla ohledně té první pomoci a říkám si že jako fakt jako je to škoda, že prostě někteří lidi, řekla bych že jako lidi v mém věku to prostě jako nejenom lidi v mém věku, ale že prostě lidi obecně tu první pomoc moc jako neovládají takže to si myslím, že by se rozhodně mělo jako víc probírat.

11) Jaký hlavní smysl vidíš v organizaci a účasti na letních táborech?

Tak jako u mě je to teda asi hlavně ta dětská radost aaa i to, že prostě se, když vidím že ty děti se na táborech dobře cítí a že je program baví, takže to jee asi ten hlavní smysl, kterej v tom vidím, prostě všechno je to jenom o těch dětech ty tábory aaa ten hlavní smysl prostě vidím i potom jako v té zpětné vazbě od dětí ale i prostě jenom když vidím, že jako si to ty děti užívají.

12) Chceš se práci na táborech věnovat i nadále? Z jakého důvodu?

Tak já bych řekla, tak rozhodně. Já bych řekla, že i jenom jako ten fakt, že letos pojedu znovu jako instruktor, tak že to jenom jako podtrhujem, že bych se účasti na táborech chtěla věnovat i nadále. No a z jakého důvodu? No chtěla bych se na táborech věnovat, se práci na táborech věnovat i nadále aaa z toho důvodu, že mi to dává zkušenosti do života, který právě získám jenom na táborech a jinde ne a hlavně mi vždycky i jenom ten týden prostě předá tolik, tyjo ted'ka jak to říct, aa předá mi prostě tolik pozitivní dětské energie, z které prostě potom čerpám i jako dlouho potom, takže asi to.